

วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

ISSN : 2985 - 0878 (Print)

ISSN : 2985 - 0886 (Online)

Journal of Education Panyaphat

Surindra Rajabhat University

July - December 2024

Vol. 2
No. 2

journaledu.srru.ac.th

0 4451 4611 , 0 4451 4612

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

: Faculty of Education , SRRU

กำหนดเผยแพร่

วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กำหนดการเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน) และ ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม)

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป โอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางการศึกษา สหวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นอกจากนี้ยังเป็นเวทีวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะและข้อคิดเห็นทางด้านการศึกษาซึ่งครอบคลุมวิทยาการด้านการบูรณาการศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ขอบเขตของวารสาร

บทความทางวิชาการทางการศึกษา สหวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมถึง วิทยาการด้านการบูรณาการศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ประเภทบทความ

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ บทความวิจัย และ บทความวิชาการ

เงื่อนไขการตีพิมพ์

1. เป็นบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ
2. บทความที่ไม่มีรายการอ้างอิง จะพิจารณาคัดเลือกเป็นรายบทความ โดยพิจารณาจากเนื้อหาของบทความที่มีอยู่ในความสนใจของสังคมและมีคุณค่าทางวิชาการ
3. ไม่เป็นบทความแปล/บทความสัมภาษณ์รายการอ้างอิงประเภทหนังสือที่ไม่คัดเลือกเพื่อบันทึกคือรายการอ้างอิงที่ไม่มีชื่อผู้เขียนและผู้เขียนที่เป็นนิติบุคคล
4. บทความที่ลงตีพิมพ์ทุกเรื่องได้รับการตรวจทางวิชาการโดยผู้ประเมินอิสระในลักษณะ ผู้พิจารณาไม่ทราบชื่อผู้แต่งและผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้พิจารณา (Double-Blind Peer Review) ตามกระบวนการที่กองบรรณาธิการกำหนด ทั้งนี้บทความจะต้องได้รับผลการประเมินว่า “ผ่านการพิจารณา” จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

5. ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์นี้เป็นของผู้เขียน คณะผู้จัดทำวารสารไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

6. กองบรรณาธิการวารสารศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอกแต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

7. รูปแบบการอ้างอิงเป็นแบบ APA: Publication Manual of the American Psychological Association'(7th Edition)

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ทุกฝ่าย

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

หัวหน้าสำนักงานคณะครุศาสตร์

บรรณาธิการ

อาจารย์ปิยพร สีสันต์

รองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภธนภุช ยอดสละ

อาจารย์ปิยณัฐ ศรีชะตา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายคงคม สืบสิทธิ์

นางนันทยา สุพรรณภพ

เลขานุการ

นางประภาพร ปลายแก่น

นายคณิตพร พวงจินดา

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญจันทร์ สีสันต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตุการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ฤงแก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนนะ ดิงศภิตย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร กาญจนสุวรรณ

อาจารย์ ดร.อุดม หอมคำ

อาจารย์ ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการกลั่นกรองความถูกต้องด้านภาษา

อาจารย์ณัฐฉิ ใจกล้า

อาจารย์ภาณุวัฒน์ พันธโคตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเลี้ยง ทุมทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.นิติพัฒน์ พัฒนฉัตรชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจุฑา สุภิมารส สิงคเสลิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ มีเจริญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ชัย กากแก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงเดช สอนใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ กระแสโสม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตรีคม พรหมมานูญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพเนตร ปาสานำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรี เขตต์จะโป๊ะ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาริรัตน์ แยมประดิษฐ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัคราพร สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรวัส อินทวิ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พินิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานต์ กาญจนพิมาย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนง จันทรเขียว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประยุทธ คงอินทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร จันทมัตตุการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนวย วัฒนกรศิริ

อาจารย์ ดร.นุชจรี บุญเกิด

อาจารย์ ดร.ณีนันรา ดีสม

อาจารย์ ดร.โชติอนันต์ เขาวนัสสุจริต

อาจารย์ ดร.พิกุล ประดับศรี

อาจารย์ ดร.กมลรัตน์ วงคามาศย์

อาจารย์ ดร.สมเกียรติ เพ็ชรมาก

อาจารย์ ดร.ธัญเทพ สิทธิเสื่อ

อาจารย์ ดร.ประวิษฐา สร้อยจิตร

อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว

อาจารย์ ดร.ทศพล ลุนนุ

อาจารย์ทองพูล ขุ่มคำ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม

รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ

รองศาสตราจารย์ ดร.ขมนาด เชื้อสุวรรณทวี

รองศาสตราจารย์ ดร.นืออน พิณประดิษฐ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.จตุรงค์ ณะสีลังกูร

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศพงษ์ สุขมาตย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถลิง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สวนประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญ์รัศม์ ชิดไธสง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิริรัตน์ นาकिन

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสภิตา โคตรโนนกอก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทวิกา ประดิษฐ์บาททุกา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ ประกอบมาศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณพงษ์ ร่มแก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรธิดา ประสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ บันลือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ปาลี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ทองบุญนาคน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินทร์นิชา ปัญจจริยะกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ ัญญา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ ถิ่นเวียงทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ สุปินานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินวัตร บุปผาวัลย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า

คุณทหารลาดกระบัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

(ศูนย์แม่ริม)

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม

เกล้าธนบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธิ

อาจารย์ ดร.ประทวน วันนิจ

อาจารย์ ดร.วนิดา หอมจันทร์

อาจารย์ ดร.ศลิษา ณรงค์เลิศฤทธิ์

อาจารย์ ดร.วินัย ทองภูบาล

อาจารย์ ดร.พัชรภรณ์ พิลาสมบัติ

อาจารย์ ดร.ไพฑูรย์ พวงยอด

อาจารย์ ดร.เดชกุล มัทวานุกุล

อาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์

ดร.นรินทร์มณี ธรินทรวัฒน์

ผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยนครพนม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีพานิชการ

ราชดำเนิน

โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง

สำนักงาน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

186 ถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

ออกแบบและพิมพ์

โรงพิมพ์ ส.พันธ์เพ็ญ : 552/1 ถนนชนสาร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

ต้นฉบับที่ตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้

ได้รับการตรวจทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) เฉพาะสาขาวิชาการ

ตีพิมพ์ซ้ำต้องได้รับอนุญาต

จากกองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์เป็นลายลักษณ์อักษร

บทบรรณาธิการ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จัดการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคมตามปรัชญาและปณิธานของคณะฯ และมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์คณะครุศาสตร์สู่ชุมชนและสังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง การจัดทำวารสาร ครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนเป็นวารสารที่รวบรวมองค์ความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในสถานศึกษาของภาครัฐและภาคเอกชนที่ต้องการเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการให้เป็นที่รู้จักและยอมรับจากสังคม

ดังนั้น คณะครุศาสตร์จึงได้จัดทำ “วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์” เพื่อเป็นศูนย์กลางในการตีพิมพ์บทความทางวิชาการด้านการศึกษาและจัดพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณะปีละ 2 ฉบับ (มกราคม-มิถุนายน / กรกฎาคม-ธันวาคม) โดยวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ฉบับนี้ นำเสนอบทความวิจัยและบทความวิชาการ ซึ่งเป็นผลงานของนักศึกษา/นิสิต คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยและบุคลากรทางการศึกษา รวมจำนวน 7 เรื่อง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review)ทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบบทความด้วยความเสียสละ ในนามของกองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารฉบับนี้จะให้แนวคิดหรือเป็นประโยชน์ต่อการการศึกษา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และท้ายสุดนี้ กองบรรณาธิการมีความยินดีอย่างยิ่งที่จะได้ร่วมเรียนรู้กับท่านผู้อ่านในโอกาสต่อไป

ปิยพร สีสันต์

บรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
บทบรรณาธิการ	๗
สารบัญ	๗
การศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS พันแสง จันทร์แดง, สมพล พวงสั้น, นิตยา พวงสุก.....	1
การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พรเทวา หินอ่อน, วนิดา พรหมเขต.....	15
การศึกษาความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และความรับผิดชอบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วุฒิชัย ร่วมจิต, ยุภาดี ปณะราช	33
กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 1 ประจักษ์ สระแก้ว	47
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้น ด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน อาภัสรา อินทผสม, ชนินทร์ ยาระณะ, วารุณี โพธิ์สินธุ์.....	65
การส่งเสริมการเรียนรู้ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก วรารณ สาทิพย์จันทร์, จักรพงษ์ วารี.....	85
การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่สำหรับการปฏิบัติทางการศึกษาดิจิทัล วรพล ศรีเทพ	105

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก	127
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.....	129
หลักเกณฑ์การเสนอบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่วารสารศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.....	131
รูปแบบและการพิมพ์เนื้อหาบทความ.....	133

การศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS The Study of Word Problem-Solving Ability on Pythagorean Theorem among Mathayomsuksa 2 Students by Using Learning Management through SSCS Model

พันแสง จันทรแดง¹ สมพล พวงสั้น² และนิตยา พวงพุก³

Phansaeng Chandaeng¹, Sompon Puangsun², Nittaya Pongphuk³

Received: November 30, 2023; Revised: December 17, 2024; Accepted: December 26, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS กับเกณฑ์ร้อยละ 60 และ 2) ศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SSCS และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

¹ คณะครุศาสตร์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University, Chachoengsao

² คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

Faculty of Science and Technology, Rajabhat Rajanagarindra University, Chachoengsao

³ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

Kanchanapisek Wittayalai Chachoengsao School, Chachoengsao

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา ดังนี้ ความสามารถในการทำความเข้าใจโจทย์ปัญหาอยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 95.00) ความสามารถในการดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 61.67) และความสามารถในการสรุปคำตอบของโจทย์ปัญหาอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 56.67)

คำสำคัญ : ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา, ทฤษฎีบทพีทาโกรัส, รูปแบบ SSCS

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the word problem-solving ability on Pythagorean theorem among Mathayomsuksa 2 students after receiving learning management through SSCS model with the criteria of 60 percent, and 2) to study the word problem-solving ability on Pythagorean theorem among Mathayomsuksa 2 students after receiving learning management through SSCS model, classifying by word problem-solving steps. The sample was obtained by cluster random sampling, which consisted of 25 Mathayomsuksa 2 students at Kanchanapisekwittayalai Chachoengsao School during the first semester of the academic year 2023. The research instruments were lesson plans based on SSCS Model, and tests of word problem-solving ability. The statistics used in analyzing data included percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results of this research revealed that 1) the word problem-solving ability on Pythagorean theorem among Mathayomsuksa 2 students after receiving learning management through SSCS model was higher than the criteria of 60 percent, with statistical significance at the .05 level. Further, 2) the

word problem-solving ability on Pythagorean theorem among Mathayomsuksa 2 students after receiving learning management through SSCS model, classifying by word problem-solving steps are as follows. The ability to understand the word problem was at the “very high” level (95.00 percent), the ability to perform the word problem-solving was at the “medium” level (61.67 percent), and the ability to summarize the word problem’s answer was at the “low” level (56.67 percent).

Keywords : Word problem-solving ability, Pythagorean theorem, SSCS model

บทนำ

คณิตศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญทั้งในแง่ของการใช้งานในชีวิตจริงและการพัฒนาการศึกษาให้กับคนในสังคม คณิตศาสตร์ช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน และการดำเนินงานเป็นขั้นตอน รวมทั้งมีการตรวจสอบความถูกต้องหรือประสิทธิภาพของการทำงานอย่างสมเหตุสมผล กระบวนการทำงานของคณิตศาสตร์ที่มีขั้นตอนอย่างชัดเจน ดังเช่น กระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ช่วยให้มนุษย์แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม โดยมีการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจปัญหาและวางแผนแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้และหลักการทางคณิตศาสตร์ ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัมพร ม้าคะนอง, 2558) ทั้งนี้ การแก้ปัญหาเป็นหนึ่งในทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ซึ่งการแก้ปัญหาเป็นจุดหมายสำคัญของการเรียนการสอนคณิตศาสตร์และเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เนื่องด้วยการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เป็นทักษะที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ทางคณิตศาสตร์ (เวชฤทธิ์ อังกะภักทธร, 2566)

โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์เป็นสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์มาคิดคำนวณหรือให้เหตุผลเพื่อหาคำตอบที่ต้องการทราบ การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับโรงเรียนมุ่งเน้นนำคณิตศาสตร์ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ส่วนใหญ่จึงมักเป็นสถานการณ์จำลองที่หลากหลายและเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ทำให้จุดเน้นที่สำคัญของการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับโรงเรียนเป็นการให้นักเรียนได้ฝึกฝนแก้

โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยหนึ่งในแนวทางสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้คือการสอนการแก้โจทย์ปัญหาให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องเน้นให้นักเรียนได้คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2555)

รูปแบบ SSCS เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจใช้ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นเพียงผู้นำเสนอปัญหาและผู้แนะแนวทางให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง (จักรพงษ์ ผิวขาว, 2562) รูปแบบนี้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Search: S การค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและการแยกแยะประเด็นของปัญหา ขั้นที่ 2 Solve: S การวางแผนและการดำเนินการแก้ปัญหาวัยวิธีต่าง ๆ ขั้นที่ 3 Create: C การนำผลที่ได้มาจัดกระทำเป็นขั้นเป็นตอนเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ และเพื่อสื่อสารกับคนอื่นได้ และขั้นที่ 4 Share: S การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและวิธีการแก้ปัญห (Pizzini, Shepardson, & Abellz, 1989 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558) ซึ่งจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SSCS เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนแก้ปัญหได้อย่างเป็นขั้นตอน ทั้งได้เรียบเรียงแนวความคิดการแก้ปัญหของตนเองและแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้จากแนวความคิดการแก้ปัญหของเพื่อนในชั้นเรียน

จากการจัดการเรียนการสอน เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ในปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า เมื่อนักเรียนต้องแก้โจทย์ปัญหาในเนื้อหาบททฤษฎีบทพีทาโกรัส นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถหาคำตอบของโจทย์ปัญหานั้นได้ ซึ่งจากการสอบถามนักเรียนเหล่านั้น นักเรียนไม่ทราบว่าเริ่มต้นแก้โจทย์ปัญหาได้อย่างไร นักเรียนไม่สามารถจัดกระทำข้อมูลจากโจทย์ปัญหาหรือสถานการณ์ปัญหาเพื่อให้ได้คำตอบของโจทย์ปัญหาหรือสถานการณ์ปัญหานั้นได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโจทย์ปัญหาที่ต้องมีการสร้างแบบจำลองจากการวาดภาพของนักเรียนเอง ทั้งนี้ หากนักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาไม่เพียงพอ อาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีผลการเรียนรู้ไม่ผ่านเกณฑ์พื้นที่ที่กำหนดไว้หรือเกณฑ์ร้อยละ 60 อนึ่ง ตัวชี้วัดของเนื้อหาทฤษฎีบทพีทาโกรัสตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ระบุไว้ว่า “เข้าใจและใช้ทฤษฎีบทพีทาโกรัสและบทกลับในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และปัญหาในชีวิตจริง” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นและส่งเสริมให้ใช้คณิตศาสตร์ทั้งกับปัญหาคณิตศาสตร์และปัญหาในชีวิตจริง การ

จัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เน้นให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของการใช้คณิตศาสตร์ในชีวิตจริง เห็นการนำความรู้คณิตศาสตร์ไปเชื่อมโยงและประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (คันสนีย์ เณรเทียน, 2560)

จากความสำเร็จและเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า รูปแบบ SSCS เป็นรูปแบบที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหาที่นักเรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเองและผ่านการแลกเปลี่ยนแนวคิดจากเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งจะส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS กับเกณฑ์ร้อยละ 60
- 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 130 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสาระการเรียนรู้แกนกลาง เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีบทพีทาโกรัสและบทกลับ และ 2) การนำความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีบทพีทาโกรัสและบทกลับไปใช้ในชีวิตจริง

ตัวแปรที่ศึกษา

- 1) ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS
- 2) ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SSCS เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 7 แผน (แผนละ 50 นาที) ได้แก่ แผนที่ 1-2 ทฤษฎีบทพีทาโกรัส แผนที่ 3 การใช้ทฤษฎีบทพีทาโกรัสในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ แผนที่ 4 การใช้ทฤษฎีบทพีทาโกรัสในการแก้โจทย์ปัญหาในชีวิตจริง แผนที่ 5 เรื่อง บทกลับของทฤษฎีบทพีทาโกรัส แผนที่ 6 เรื่อง การใช้บทกลับของทฤษฎีบทพีทาโกรัสในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ และแผนที่ 7 เรื่อง การใช้บทกลับของทฤษฎีบทพีทาโกรัสในการแก้โจทย์ปัญหาในชีวิตจริง ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป โดยในขั้นสอนประยุกต์ใช้รูปแบบ SSCS (Search-Solve-Create-Share) ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์มีความสอดคล้องกับนิยามของปัญหาภายในคณิตศาสตร์ (intra-mathematical problems) และกำหนดโจทย์ปัญหาในชีวิตจริงสอดคล้องกับนิยามของปัญหาโจทย์ตกแต่งขึ้น (“dressed up” word problems) หรือปัญหาแบบจำลอง (modeling problems) ซึ่งเป็นการจำแนกประเภทของโจทย์ปัญหาจากการเชื่อมโยงกับชีวิตจริงตามแนวคิดของ Krug & Schukajlow-Wasjutinski (2013) อนึ่ง แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.60 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีพีทาโกรัส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ฉบับ ฉบับละ 1-2 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวมทั้งหมด 30 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยให้เขียนแสดงวิธีการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้ทดสอบหลังจากการเรียนรู้คาบที่ 3 คาบที่ 4 คาบที่ 6 และคาบที่ 7 โดยแบบทดสอบฯ ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คำนวณความสอดคล้องระหว่างโจทย์ปัญหากับจุดประสงค์ (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00 ทั้งนี้ พิจารณาการแก้โจทย์ปัญหาและเกณฑ์ให้คะแนนความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาดังตารางที่ 1 ซึ่งปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ จิรา สรสวัสดิ์, วันดี เกษมสุขพิพัฒน์, และทรงชัย อักษรคิด (2561)

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา (5 คะแนน)

ขั้นตอนการแก้ โจทย์ปัญหา	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
การทำความเข้าใจ โจทย์ปัญหา	2	นักเรียนสามารถระบุสิ่งที่โจทย์ปัญหากำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ปัญหาต้องการหาได้ถูกต้อง
	1	นักเรียนสามารถระบุสิ่งที่โจทย์ปัญหากำหนดให้ได้ถูกต้อง แต่ระบุสิ่งที่โจทย์ปัญหาต้องการหาไม่ถูกต้อง หรือนักเรียนสามารถระบุสิ่งที่โจทย์ปัญหากำหนดให้ได้ไม่ถูกต้อง แต่ระบุสิ่งที่โจทย์ปัญหาต้องการหาได้ถูกต้อง
	0	นักเรียนระบุสิ่งที่โจทย์ปัญหากำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ปัญหาต้องการหาได้ไม่ถูกต้อง
การดำเนินการ แก้โจทย์ปัญหา	2	นักเรียนสามารถแสดงวิธีการแก้โจทย์ปัญหาได้ถูกต้องอย่างสมบูรณ์
	1	นักเรียนสามารถแสดงวิธีการแก้โจทย์ปัญหาได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

	0	นักเรียนไม่แสดงวิธีการแก้โจทย์ปัญหา <u>หรือนักเรียนแสดงวิธีการแก้โจทย์ปัญหาไม่ถูกต้อง</u>
การสรุปคำตอบ	1	นักเรียนสรุปคำตอบได้อย่างถูกต้อง
ของโจทย์ปัญหา	0	นักเรียนสรุปคำตอบได้ไม่ถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 7 คาบ พร้อมทดสอบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส หลังเรียนคาบที่ 3 คาบที่ 4 คาบที่ 6 และคาบที่ 7 ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา

2) ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา แต่ละฉบับจำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหาตามเกณฑ์ดังตารางที่ 1 และคิดคะแนนรวมของทั้ง 4 ฉบับ เป็นคะแนนความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์วิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS กับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้การทดสอบที (t-test for one sample)

2) ศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ซึ่งใช้เกณฑ์การแปลผลค่าร้อยละของความสามารถในการแก้โจทย์แต่ละขั้นตอน ดังนี้

ค่าร้อยละ 80-100 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในระดับสูงมาก

ค่าร้อยละ 70-79 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถระดับสูง

ค่าร้อยละ 60-69 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถระดับปานกลาง

ค่าร้อยละ 50-59 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถระดับต่ำ

ค่าร้อยละ 0-49 หมายถึง นักเรียนมีความสามารถระดับต่ำมาก

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มหรือ 18 คะแนน มีผลศึกษาเป็นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS กับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	p-value
ความสามารถในการ แก้ โจทย์ปัญหา	25	30	22.20	6.27	3.35	0.0013*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา มีผลศึกษาเป็นดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา

ขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา	ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา				
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ	แปลผล
การทำความเข้าใจโจทย์ปัญหา	12	11.40	1.15	95.00	สูงมาก
การดำเนินการแก้โจทย์ปัญหา	12	7.40	3.35	61.67	ปานกลาง
การสรุปคำตอบของโจทย์ปัญหา	6	3.40	2.27	56.67	ต่ำ

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS ในการทำความเข้าใจโจทย์ปัญหามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.40 คิดเป็นร้อยละ 95.00 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก การดำเนินการแก้โจทย์ปัญหามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.40 คิดเป็นร้อยละ 61.67 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และการสรุปคำตอบของโจทย์ปัญหามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 คิดเป็นร้อยละ 56.67 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ

อภิปรายผลและสรุปผล

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 22.20 (คิดเป็นร้อยละ 74.00) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.27 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหายังเป็นระบบด้วยตนเอง ผ่านการค้นหาและแยกประเด็นของโจทย์ปัญหา การใช้กระบวนการคิดและลงมือแก้โจทย์ปัญหา อีกทั้งยังได้จัดกระทำการแก้โจทย์ปัญหาเพื่อให้สามารถสื่อสารและนำไปแลกเปลี่ยนแนวทางกับ

เพื่อนในชั้นเรียนได้ ตลอดจนได้เรียนรู้แนวคิดการแก้โจทย์ปัญหาจากการนำเสนอแนวคิดของเพื่อนร่วมชั้นเรียน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อิศราวุฒิสัมชา (2550) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนจิรา สรสวัสดิ์, วันดี เกษมสุขพิพัฒน์, และทรงชัย อักษรคิด (2561) ที่พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความน่าจะเป็น โดยใช้รูปแบบ SSCS นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาค้นหาเกณฑ์ร้อยละ 60 รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกิจ หนูแก้ว, ชานนท์ จันทรา, และทรงชัย อักษรคิด (2566) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS ร่วมกับเทคนิคบาร์โมเดลสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS จำแนกตามขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา ดังนี้ 1) นักเรียนมีความสามารถในการทำความเข้าใจโจทย์ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 95.00 หรืออยู่ในระดับสูงมาก เนื่องด้วยผู้เรียนได้ฝึกฝนการค้นหาและแยกประเด็นของโจทย์ปัญหาโดยตรงจากขั้น Search: S โดยนักเรียนสามารถระบุถึงสิ่งที่โจทย์ปัญหาคำหนดให้และสิ่งที่โจทย์ปัญหาต้องการทราบได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน แต่มีนักเรียนเพียงส่วนหนึ่งที่ระบุได้ถูกต้องแต่อาจไม่ครบถ้วน 2) นักเรียนมีความสามารถในการดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 61.67 หรืออยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนได้ฝึกกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาด้วยตนเองในขั้น Solve: S และขั้น Create: C รวมถึงได้เรียนรู้จากแนวคิดของเพื่อนในชั้นเรียนในขั้น Share: S ทั้งนี้ สิ่งที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนคือ พื้นฐานทางการคำนวณในความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง เช่น การดำเนินการของจำนวนเต็มและทศนิยม การหาค่าเลขยกกำลังและรากที่สองของจำนวนเต็มและทศนิยม และ 3) นักเรียนมีความสามารถในการสรุปคำตอบของโจทย์ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 56.67 หรืออยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นผลมาจากนักเรียนไม่สามารถดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาได้ถูกต้อง จึงไม่สามารถหาคำตอบของโจทย์ปัญหาได้ ทั้งนี้ จะเห็นว่า ความสามารถในการสรุปคำตอบ

ของโจทย์ปัญหามีค่าน้อยกว่าความสามารถในการดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาอยู่ร้อยละ 5 เนื่องจากยังมีนักเรียนส่วนหนึ่งสรุปคำตอบได้ไม่ตรงกับสิ่งที่โจทย์ปัญหาต้องการ ซึ่งอาจมาจากความไม่รอบคอบในการสรุปคำตอบของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวิศ สิริยะงาม (2565) ที่พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหามathematics เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาคือ การทำความเข้าใจปัญหา การเลือกวิธีการแก้ปัญห การแสดงขั้นตอนการแก้ปัญห และการสรุปคำตอบ มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 100 ร้อยละ 90 ร้อยละ 70 และร้อยละ 50 ตามลำดับ แล้วมีการแปลผลจากร้อยละซึ่งแต่ละขั้นตอนอยู่ในระดับดี ระดับดี ระดับพอใช้ และระดับพอใช้ ตามลำดับ รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Riyadi, Syarifah, & Nikmaturrohman (2021) ที่พบว่า ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง จำนวนเต็ม ของนักเรียนเกรด 3 โดยการแก้โจทย์ปัญหา 4 ขั้นตอนของโพลยา ซึ่งประกอบด้วย การทำความเข้าใจปัญหา การวางแผนแก้ปัญห การดำเนินการปัญหตามแผน และการตรวจสอบผล มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.5 ร้อยละ 68.5 ร้อยละ 51 และร้อยละ 39 ตามลำดับ แล้วมีการแปลผลจากร้อยละซึ่งแต่ละขั้นตอนอยู่ในระดับดี ระดับพอใช้ ระดับพอใช้ และระดับน้อย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ในชั้น Share: S ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SSCS นักเรียนยังไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในคาบแรก ๆ ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและคุ้นเคยกับกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งอาจใช้การเสริมแรงทางบวกกับการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นแนวคิดของนักเรียน
- 2) ในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนด้วยรูปแบบ SSCS หรือด้วยเทคนิคอื่น ๆ การมีพื้นฐานทางการคำนวณที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ จึงควรมีการทบทวนหรือตรวจสอบพื้นฐานทางการคำนวณนั้นของนักเรียน โดยอาจใช้การเรียนรู้เพื่อทบทวนพื้นฐานทางการคำนวณพร้อมกำหนดเกณฑ์ประเมินผลการเรียนรู้ หรืออาจใช้การสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีพื้นฐานการคำนวณไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคต่าง ๆ
- 2) ควรศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เป็นทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ เช่น การสื่อสาร การเชื่อมโยง การให้เหตุผล การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น
- 3) ควรมีการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาด้วยรูปแบบหรือเทคนิคอื่น ๆ เช่น กระบวนการแก้ปัญหา DAPIC (Define-Access-Plan-Implement-Communicate) เทคนิค SQRCQ (Survey-Question-Read-Question-Compute-Question) รูปแบบ IDEAL (Identity-Define-Explore-Act-Look) เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

จักรพงษ์ ผิวฉนวน. (2562). แนวทางการพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง กำหนดการเชิงเส้น โดยใช้รูปแบบ SSCS. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 34(3), 79-88.

เจนจิรา สรสวัสดิ์, วันดี เกษมสุขพิพัฒน์, และทรงชัย อักษรคิด. (2561). การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาวทางคณิตศาสตร์เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบ SSCS. *วารสารคณิตศาสตร์*, 63(696), 35-51.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์ (1991).

ชวิตา สุริยะงาม. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาวทางคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 14(2), 73-86.

เวชฤทธิ์ อังกะนัทรขจร. (2566). *การสอนเพื่อพัฒนามโนทัศน์ และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.

คันสนีย์ เณรเทียน. (2560). การเรียนรู้คณิตศาสตร์ผ่านปัญหาในชีวิตจริงที่เน้นการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์. *วารสารครุศาสตร์*, 45(2), 238-253.

ศุภกิจ หนูแก้ว, ชานนท์ จันทรา, และทรงชัย อักษรคิด. (2566). การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS ร่วมกับเทคนิคบาร์โมเดล. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(1), 365-376.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2555). *ครุคณิตศาสตร์มืออาชีพเส้นทางสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: 3-คิว มีเดีย.

อิศราวุฒิ สัมช่า. (2550). ผลของการสอนแบบ SSCS ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. คลังข้อมูลสารสนเทศดิจิทัลพิบูลสงคราม. <http://etheses.psru.ac.th/lib-irpsru/?q=th/node/117>

อัมพร ม้าคะนอง. (2558). *คณิตศาสตร์สำหรับครูมัธยม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Krug, A., & Schukajlow-Wasjutinski, S. (2013). Problems with and without connection to reality students' task-specific interest. In Anke M. Lindmeier, & Aiso Heinze (Eds.), *Proceedings of the 37th Conference of the International Group for the Psychology of Mathematics Education*. (pp. 209-216). Kiel: PME.

Riyadi, Syarifah, T. J., & Nikmaturohmah, P. (2021). Profile of students' problem-solving skills viewed from polya's four-steps approach and elementary school students. *European Journal of Educational Research*, 10(4), 1625-1638.

การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการแต่งกาพย์ยานี 11
โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The development of exercise to promote poetry writing ability
of Kap yani 11 using CIRC cooperative learning for
grade 5 students

พรเทวา หินอ่อน¹, วนิดา พรหมเขต²
Pontewa Hinon¹, Wanida Promkhet²

Received: March 1, 2024; Revised: June 20, 2024; Accepted: December 29, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถ ในการแต่งกาพย์ยานี 11 ของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนการแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชนโนนสูง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 1 ห้อง 40 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 2) แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่า t-test for Dependent Sample

---

¹บัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี : Graduate. Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University.

²อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี : Lecturer. Faculty of Humanities and Social Sciences, Udon Thani Rajabhat University

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 85.14/86.50 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.55 คิดเป็นร้อยละ 32.75 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.30 คิดเป็นร้อยละ 86.50 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, กาพย์ยานี 11, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop of exercise to promote poetry writing ability of Kap yani 11 using CIRC cooperative learning effectively according to the 80/80 criterion and 2) To compare the academic achievement before and after studying the subject of writing Kap yani 11 using CIRC cooperative learning. The sample group used in the research includes Grade 5/2 students. Chumchonnonung School, Mueang Udon Thani District, Udon Thani Province. 1 room, 40 people by cluster random sampling. The research instruments of consisted of 1)5 learning management plans 2) Exercise writing Kap yani 11 and 3) Academic achievement test About writing poetry Kap yani 11. The data were analyzed by mean, percentage, standard deviation, And test the difference in scores before studying and after studying with the t - test for Dependent.

The research results were as follows: 1) Skill training has an efficiency of 85.14/86.50, and 2) Academic achievement on the subject of composing the Kap yani 11 poem, before studying, the average score was 6.55, equivalent to 32.75 percent, after studying, the average score was 17.30, equivalent to 86.50 percent, and the academic achievement after studying was significantly higher than before studying at the .05 level.

Keywords: Exercise, Kap yani 11, Cooperative learning format CIRC technique

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ใช้ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดี ตลอดจนใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37) โดยให้ผู้เรียนทุกช่วงชั้นได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ 5 สาระ มีวัตถุประสงค์ คือ เมื่อนักเรียนจบหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานแล้ว นักเรียนต้องสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี สามารถอ่าน เขียน และฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3-6)

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สำหรับทักษะการเขียนนั้น มีความซับซ้อนมากที่สุด วิรัช นิภาวรรณ (2556: 12) กล่าวว่า คนเขียนมักน้อยกว่าคนที่พูด อ่าน และฟัง เพราะการเขียนแสดงความคิดเป็นตัวหนังสือ เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้ทราบ โดยไม่มีเสียงหรือท่าทางประกอบ จึงเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและยากยิ่งกว่าทักษะอื่น

เอกลักษณ์ที่เด่นของภาษาไทย คือ การนำคำมาร้อยเรียงเป็นจังหวะ มีสัมผัสคล้องจองตามฉันทลักษณ์ เรียกว่า บทร้อยกรอง ซึ่งมีความไพเราะและแสดงออกถึงมรดกทางภาษา ดังที่ บุญเหลือ ใจมโน (2555: 1) กล่าวว่า บทร้อยกรองไทยนั้นมีความงดงาม เพราะการสรรหาคำมาเรียงร้อยให้เกิดความไพเราะ ใช้สื่อความหมายได้อารมณ์ อย่างลึกซึ้ง ทั้งยังมีส่วนช่วยให้จิตใจอ่อนโยน อึกheim เสรีโสภณ หรือสะท้อนใจไปตามถ้อยคำอันประกอบด้วยสุนทรียรส

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ความสำคัญกับการแต่งคำประพันธ์ จึงได้บรรจุไว้ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 6) เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการเขียน ผ่านการลงมือกระทำ ทั้งนี้ การเรียนการสอนเรื่อง การแต่งบทร้อยกรอง ในปัจจุบันยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากการเขียนที่ซับซ้อนกว่าการเขียนในรูปแบบอื่น เพราะต้องมีฉันทลักษณ์ และต้องใช้ทักษะในการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกเป็นรูปธรรม กุลธิดา ปัญญาจิรวุฒิ (2547: 9) กล่าวว่า สาเหตุการแต่งบทร้อยกรองไม่สำเร็จนั้น เกิดจากการคิดว่าตนเองไม่มีทักษะการเขียน อีกประการหนึ่งคือความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และเกิดจากตัวครูที่ไม่สนใจ ไม่ถนัดในเนื้อหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา

ไพบูลย์ (2545: 3) พบว่า ปัญหาที่ทำให้การแต่งร้อยกรองไม่สำเร็จ เกิดจากการคิดว่าตนไม่มีความสามารถในการแต่งและเบื่อหน่ายวิธีสอนของครู ประการที่สองเกิดจากครูไม่สนใจ มีเวลาสอนน้อย ขาดสื่อการสอน และวิธีการสอนที่เหมาะสม

การแต่งคำประพันธ์ถือเป็นหนึ่งในรูปแบบของวรรณศิลป์ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาไทยของผู้เรียน แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถแต่งได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ เนื่องจากขาดความเข้าใจในรูปแบบคำประพันธ์ หลักเกณฑ์การแต่งและความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม (อรพินท์ จิตต์ภักดี, 2562: 12) ทั้งนี้ การเรียนการสอนเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ในปัจจุบัน ยังขาดเครื่องมือหรือแบบฝึกที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของการฝึกฝนที่เน้นกระบวนการคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งแบบฝึกส่วนใหญ่ไม่ได้ออกแบบให้เหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาแบบฝึกที่สามารถเสริมสร้างความเข้าใจ และความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนในกระบวนการแต่งคำประพันธ์ โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง การคิดวิเคราะห์ และการสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ หากผู้สอนรู้จักปรับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกัน ก็จะเป็นหนึ่งวิธีการที่ช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 7) การจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่ง ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาด้านการแต่งคำประพันธ์ คือ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการเรียนรู้ที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ ซึ่งในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีกิจกรรม เป็นทีม เป็นรายบุคคล และมีการประเมินผล ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และมีความชำนาญมากขึ้น ได้ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่ม เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Slavin, 1987: 7-13) สอดคล้องกับ (วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์, 2545: 131) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่มีการฝึกกระบวนการทำงานกลุ่ม ฝึกทักษะ การทำงานร่วมกันในสังคม ทั้งนี้การทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจใฝ่เรียนรู้ และมีความมุ่งมั่นในการเรียนจนประสบความสำเร็จร่วมกัน

ดังนั้น จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียน

งานวิจัยครั้งนี้ สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการแต่งกายยານี 11 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโนนสูง จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2566

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการแต่งกายยານี 11 ของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโนนสูง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 40 คน ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 และ 5/2 รวม 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชนโนนสูง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 1 ห้อง 40 คน ที่ได้มาโดยการโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน แผนละ 1 คาบ รวม 5 คาบ ประกอบไปด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 พื้นฐานคำประพันธ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำคล้องจองและสัมผัส

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ลักษณะบังคับของกาพย์ยานี 11

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ฝึกเขียนร้อยเรียงกาพย์ยานี 11 (1)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ฝึกเขียนร้อยเรียงกาพย์ยานี 11 (2)

2.2 แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 จำนวน 5 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 รู้รักกาพย์ยานี 11 (20 คะแนน)

ชุดที่ 2 รู้คำจำสัมผัส (20 คะแนน)

ชุดที่ 3 รู้จัดเรียงให้เหมาะสม (15 คะแนน)

ชุดที่ 4 รู้แต่งเสริมเต็มเต็มกาพย์ยานี 11 (25 คะแนน)

ชุดที่ 5 รู้เขียนร้อยเรียงกาพย์ (25 คะแนน)

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบ

จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกองค์ประกอบตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป

3.2) ศึกษาหลักสูตร ทยุฎี แนวคิด หลักการ วิธีการสร้างและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มาสร้างแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 ชุด แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ด้วยวิธีหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง โดยเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป จากนั้น นำแบบฝึกทักษะซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามหลักการของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2540: 101-102) โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1) แบบรายบุคคล (Individual tryout) นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 3 คน ซึ่งมีระดับความรู้แตกต่างกันคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วนำมา คำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ได้ตามเกณฑ์ 60/60

2.) แบบกลุ่มเล็ก (Small Group tryout) นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุง แก้ไขจากขั้นการทดลองแบบรายบุคคล ไปทดลองกับนักเรียน 10 คน ซึ่งระดับความรู้แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 แล้วปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นให้ได้ตามเกณฑ์ 70/70

3) แบบภาคสนาม (Field tryout) นำแบบฝึกทักษะที่ผ่านขั้นการทดลองแบบรายบุคคล และแบบกลุ่มเล็ก แล้วได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 คน ซึ่งมีระดับความรู้แตกต่างกันคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แต่ถ้าหากการทดลองในภาคสนามมีค่า E_1 และ E_2 โดยปรับปรุงแก้ไขให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะต้องปรับปรุงแบบฝึกทักษะด้วยตนเองและทดสอบหาประสิทธิภาพซ้ำอีก

3.3) ศึกษาทยุฎี วิธีการสร้าง เทคนิคการเขียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 ข้อ สำหรับเลือกใช้จริง 30 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และความ

เที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำผลการประเมินไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโนนสูง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบทดสอบที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนน พร้อมทั้งวิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นรายข้อ คัดเลือกแบบทดสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.32 - 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21 - 0.71 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง

3.4) เมื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 5 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เสร็จแล้ว ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.4.1) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 ที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขเรียบร้อยแล้ว มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน

3.4.2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน รวม 5 คาบเรียน ควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 จำนวน 5 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.4.3) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 แล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังเรียนมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา

3.4.4) รวบรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เปรียบเทียบกับหลังเรียน เพื่อหาคะแนนประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ และคะแนนที่เพิ่มขึ้นของคะแนน

ความสามารถด้านการแต่งกายยานี 11 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 พัฒนาแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยการคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และการคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่า t-test for Dependent Sample

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.14/86.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ผลการทดลอง	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (N)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1. คะแนนจากการทำแบบฝึก ทักษะระหว่างเรียน 5 ชุด	40	105	89.46	3.67	85.14
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจาก การทำแบบทดสอบหลังเรียน	40	30	17.30	1.87	86.50

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งกายยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยคะแนนประสิทธิภาพ จากการทำแบบฝึกทักษะ

ระหว่างเรียนทั้ง 5 ชุด เท่ากับ 89.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.67 คิดเป็นร้อยละ 85.14 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 17.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.87 คิดเป็นร้อยละ 86.50 ดังนั้น แบบฝึกทักษะการแต่งกายพยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.14/86.50

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกายพยานี 11 หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การแต่งกายพยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ผลการทดลอง	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (N)	คะแนน เต็ม	รวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t- test
1. ก่อนเรียน (Pre-test)	40	30	262	6.55	2.04	32.75	23.61
2. หลังเรียน (Post-test)	40	30	692	17.30	1.87	86.50	

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการแต่งกายพยานี 11 ของกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนน หลังเรียนสูงขึ้น หลังจากทีเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะทั้ง 5 ชุด โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.55 คิดเป็นร้อยละ 32.75 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.30 คิดเป็นร้อยละ 86.50 และมีค่า t-test เท่ากับ 23.61 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 จำนวน 5 ชุด คือ ชุดที่ 1 พื้นฐานคำประพันธ์ ชุดที่ 2 คำคล้องจองและสัมผัส ชุดที่ 3 ลักษณะบังคับของกาพย์ยานี 11 ชุดที่ 4 ฝึกเขียนร้อยเรียงกาพย์ยานี 11 (1) และชุดที่ 5 ฝึกเขียนร้อยเรียงกาพย์ยานี 11 (2) ซึ่งแบบฝึกทักษะมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคล เท่ากับ 66.35/63.33 ค่าประสิทธิภาพแบบกลุ่ม เท่ากับ 77.90/73.00 ค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม เท่ากับ 80.19/76.83 และค่าประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 85.14/86.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ โดยแบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมากที่สุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง ลักษณะบังคับของกาพย์ยานี 11 (87.33 เปอร์เซนต์) ส่วนแบบฝึกทักษะที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะที่ 1 เรื่อง พื้นฐานคำประพันธ์ (83.63 เปอร์เซนต์) โดยสามารถอภิปรายปัจจัยสนับสนุน ได้ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้นตามธรรมชาติของภาษาไทยโดยเชื่อมโยงบทร้อยกรองเข้ากับเรื่องราวและสภาพความเป็นจริง แล้วจึงให้นักเรียนช่วยกันแต่งบทร้อยกรอง โดยมีผู้วิจัยคอยกระตุ้นและให้คำแนะนำ เพื่อให้ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและสามารถเขียนบทกลอนด้วยตนเองได้ เป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จ

1.2 การใช้จิตวิทยาเข้ามาช่วยเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของชุดฝึกทักษะ คือ ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดควรมีการใช้จิตวิทยา โดยเมื่อจบการฝึกแต่ละครั้งควรมีการเสริมแรงให้เด็ก เพื่อที่เด็กจะได้สนใจในการทำกิจกรรมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย เพ็ชรเรือง (2531: 73)

1.3 การพัฒนาแบบฝึกทักษะตามพัฒนาการเรียนรู้ และจัดเรียงลำดับขั้นตอนตามความยากง่าย โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นตามหลักการสร้างของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น รัชนี ศรีไพวรรณ (2527: 189-196) ที่กำหนดว่า แบบฝึกทักษะต้องมีลำดับขั้นตอนตามความยากง่าย และสอดคล้องกับแบบฝึกทักษะของบัณฑิตา แจ้งจบ (2545: 25) ที่สร้างแบบฝึกทักษะโดยคำนึงถึงพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก และการมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้หลักการของ พิสมัย ทาทอง (2547: 45) ซึ่งเป็นการใช้หลักการเรียนรู้ที่ต้องให้ผู้เรียนฝึก

กระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนคล่องแคล่วชำนาญ โดยฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.4 การสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นตามหลักการสร้างของ บัทส์ (1974: 84) ที่มีหลักในการสร้าง คือ ต้องกำหนดโครงร่างว่ามีเนื้อหาหรือมีจุดประสงค์อย่างไร จากนั้นจึงศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เขียนจุดประสงค์พฤติกรรมแล้วกำหนดเนื้อหา กิจกรรม อุปกรณ์ ให้สอดคล้องกัน และมีการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับขั้นตอนในการฝึก เริ่มด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะจนครบทุกชุด จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง

1.5 การนำแบบฝึกทักษะไปใช้ ผู้วิจัยได้ทดลองด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมแบบกระบวนการกลุ่ม จึงทำให้ผู้เรียนมีคะแนนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่องในระดับกระบวนการ E_1 และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย E_2 ซึ่งเป็นการประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบค่า E_1 และค่า E_2 พบว่าค่า E_2 สูงกว่าค่า E_1 (85.14/86.50)

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกายยยานี 11 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.55 คิดเป็นร้อยละ 32.75 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.30 คิดเป็นร้อยละ 86.50 และมีค่า t-test เท่ากับ 23.61 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีปัจจัยสำคัญเนื่องมาจาก

2.1 ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอน เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด มีสื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรม และมีการควบคุมจัดการเรียนการสอน จนทำให้การเรียนเป็นไปได้อย่างราบรื่น และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เรื่อง การแต่งกายยยานี 11 สูงกว่าก่อนเรียน

2.2 ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ ยังมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ตามหลักการและ

ขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ ตลอดจนมีวิธีการที่เหมาะสม จึงทำให้การเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จ

2.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน และปฏิบัติกิจกรรมให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยมีแรงกระตุ้นคือรางวัล ซึ่งทำให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความเพียรพยายาม และกระตือรือร้นเพื่อให้ได้รับรางวัล สอดคล้องกับ สุรีย์ บาวเออร์ (2535: 19-20) ที่ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ว่าเป็นการเรียนที่ผู้สอนจะต้องแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารการเข้าสังคม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากหลายทักษะ

เมื่อนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งกายพยานี 11 พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนทักษะทางสังคม ที่ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวอยู่ร่วมกันกับคนอื่น มีปฏิสัมพันธ์ในทางสร้างสรรค์ มีความอดทนต่อความแตกต่าง รู้จักการทำงานเป็นทีม จนนำไปสู่ความสำเร็จของการศึกษา คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ คำหอมริน (2559) ที่ได้วิจัย การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนรู้ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องงานวิจัยของ ตรีสุคนธ์ คุณาเอก (2562) ที่ได้วิจัย การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนมากกว่าร้อยละ 70 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 80.95

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เห็นถึงประเด็นที่ควรได้รับการศึกษาเพิ่มเติมหรือปรับปรุง เพื่อให้เกิดความรู้และแนวทางที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในด้านที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดการเรียนการสอน ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ครูควรสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีการทำงานร่วมกัน ต้องคอยกำกับดูแล พร้อมให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ สนับสนุนให้กำลังใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

1.2 การฝึกทักษะการแต่งกายพยานี 11 เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เนื่องจากเป็นทักษะที่พัฒนาการคิด การเขียนครูจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

1.3 ครูสามารถเลือกตัวอย่างคำประพันธ์ประเภทพยานี 11 จากผู้แต่งหลาย ๆ ท่าน มาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นเป็นแนวทางตัวอย่าง และเกิดแนวคิดที่หลากหลายในการแต่งกายพยานี 11

1.4 การฝึกทักษะการแต่งกายพยานี 11 ควรเริ่มด้วยการแต่งบทร้อยกรองให้เข้ากับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน หรือสิ่งที่น่าประทับใจของนักเรียน โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ ในเรื่องสัมผัสและคำคล้องจอง เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และสามารถเขียนบทกลอนด้วยตนเองได้อย่างมั่นใจ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กับวิธีการจัดการเรียนรู้/เทคนิครูปแบบอื่น ๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เป็นต้น เพื่อนำไปใช้เป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2.2 ควรศึกษากระบวนการทำงาน โดยเฉพาะการทำงานกลุ่ม และศึกษาวิจัยตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการแต่งบทร้อยกรอง เช่น

- กระบวนการทำงานกลุ่มแบบ Collaborative Learning โดยศึกษาว่ากระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์และคุณภาพของบทร้อยกรองอย่างไร

เช่น การกำหนดบทบาทในกลุ่ม หรือการใช้เทคนิค Brainstorming เนื่องจากการเรียนรู้แบบกลุ่ม ช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร การแบ่งปันความคิด และการแก้ปัญหา ซึ่งอาจส่งผลต่อคุณภาพของผลงาน

- การใช้วิธีเรียนรู้แบบ Problem-Based Learning (PBL) คือ ศึกษาลักษณะของการนำปัญหาหรือโจทย์เชิงสร้างสรรค์ เช่น การเขียนบทร้อยกรองเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในสังคม วิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเนื้อหากับประสบการณ์จริง เพิ่มความสนใจและแรงจูงใจในการแต่งบทร้อยกรอง

- การใช้เทคนิค Role-Playing โดยศึกษาว่าการแสดงบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการแต่งบทร้อยกรองหรือไม่ เทคนิคนี้ช่วยเพิ่มความเข้าใจในบทบาทของผู้สร้างสรรค์เนื้อหาและเสริมแรงบันดาลใจได้

- การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยศึกษาว่าสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชันแต่งกลอน โปรแกรมเขียนบทกลอน หรือแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการทำงานร่วมกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการแต่งบทร้อยกรองหรือไม่

2.3 ควรนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะไปใช้สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น การเขียนบทความเกี่ยวกับบุคคลที่ประสบความสำเร็จ การเขียนบทละคร การเขียนคำขวัญที่ส่งเสริมพฤติกรรมดีในโรงเรียนหรือชุมชน การเขียนบทวิจารณ์ภาพยนตร์ หนังสือ หรือศิลปะ การเขียนบทพูดที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองหรือการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก และการเขียนเรื่องต่อจากวรรณกรรม นิยาย หรือภาพยนตร์ที่ชื่นชอบ โดยสร้างบทสรุปใหม่ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**

2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลธิดา ปัญญาจิรุฒติ. (2547). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยกรอง**

กาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2540). **ระบบสื่อการสอน.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ตรีสุคนธ์ คุณาเอก. (2562). การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC. โรงเรียนเหล่า
กลางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24.
- นงเยาว์ ศรีประดู่. (2546). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะ
การเขียนกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้วย
กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- บัณฑิตา แจ้งจบ. (2545). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการสะกดคำในมาตราตัวสะกด
ที่มีพยัญชนะใช้หลายตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญเหลือ ใจโมโน. (2555). การแต่งคำประพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิสมัย ทาทอง. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของ
นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพ การอ่าน
เร็วและชุดฝึก ทักษะการอ่านจับใจความ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ อุบลราชธานี.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2527). การสอนกลุ่มทักษะ 2 (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบ
ฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสนท
วัฒนา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัตน์ คำหอมริน. (2559). การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยการจัด

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก. สืบค้น 17 กันยายน 2566. จาก <http://ithesis-ir.su.ac.th>.

สุรีย์ บาวเออร์. (2535). การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. วารสารวิชาการอุดมศึกษา 1, 14(21), 19-20.

อรพินท์ จิตต์ภักดี (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยแห่งชาติ.

Butts, Davis. (1974). **The Teaching of Science A self Directed Planning Guide**. New York: Harper & Row Publisher.

Slavin. (1987). Learning Cooperative and the cooperative school. **Educational Leadership**. 45 (November). Pp. 7-13.

การศึกษาความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และ ความรับผิดชอบโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Study Of Mathematical Communication Skills And Responsibility By Using The Inquiry-Based Learning For Grade 8

วุฒิชัย ร่วมจิตต์¹, ยุภาดี ปณะราช²

Wudthichai Ruamjit¹, Yupadee Panarach²

Received: March 3, 2024; Revised: June 20, 2024; Accepted: December 24, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ และเปรียบเทียบผลกับเกณฑ์ร้อยละ 70 รวมถึงศึกษาความรับผิดชอบของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนเทศบาล 5 สีหรัักษ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวนทั้งหมด 128 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 คน จากห้องเรียน 1 ห้องเรียน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ (7 ข้อ คะแนนเต็ม 20 ที่มีค่า IOC 0.60-1.00 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.26-0.68

¹ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Student in Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University.

² รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Associate Professor in Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University.

และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24-0.65) และแบบวัดความรับผิดชอบ (8 ข้อ ที่มีค่า IOC 0.60-1.00 ค่าความเชื่อมั่น 0.75) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งนักเรียนยังมีความรับผิดชอบในระดับมาก

คำสำคัญ : ความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์, การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้, ความรับผิดชอบ

Abstract

This research aimed to compare Grade 8 students' mathematical communication skills before and after inquiry-based learning and compare mathematical communication skills after using inquiry-based learning with criteria of 70 percent. Additionally, the study aimed to examine students' responsibility after learning through this approach. The sample in this study consists of 128 Grade 8 students from Tessaban 5 Siharakwittaya School, Mueang District, Udon Thani. The sample was selected using cluster random sampling, with 34 students chosen from one classroom. The research instruments include a lesson plan, a mathematical communication ability assessment tool (7 items, total score of 20, with an IOC value between 0.60-1.00, test difficulty ranging from 0.26-0.68, and discrimination power between 0.24-0.65), and a responsibility assessment tool (8 items, with an IOC value between 0.60-1.00 ,reliability coefficient = 0.75). Data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test. Results showed that Grade 8 students had mathematical communication skills after using inquiry-based learning higher than before, and it was higher than 70 percent of significance at .05 level and their responsibility was at a high level.

Keywords : mathematical communication skills, inquiry-based learning, responsibility

บทนำ

จากผลการประเมิน PISA 2018 พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยด้านคณิตศาสตร์ 419 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD ที่ 489 คะแนน โดยนักเรียนไทยกว่า ร้อยละ 53 มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ต่ำกว่าระดับ 2 ซึ่งระดับนี้สะท้อนถึงความสามารถในการใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้ ส่งผลให้ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์และการประยุกต์ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ เป็นทักษะที่จำเป็น มีผลต่อความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นทักษะที่ช่วยในการแสดงออกทางความคิด การถ่ายทอดข้อมูลที่มีความชัดเจน ช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย

การส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดแนวคิดทางคณิตศาสตร์อย่างมีเหตุผล เข้าใจง่าย และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรมน ศรคม (2565) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ควรสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายโต้แย้ง และแสดงเหตุผลอย่างอิสระ พร้อมฝึกการแก้ปัญหาหลากหลายวิธี ครูควรถามกระตุ้นความคิด ให้นักเรียนวิเคราะห์และใช้ภาษาคณิตศาสตร์อย่างถูกต้องเหมาะสม.

การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากรู้อยากเห็น เปิดโอกาสให้ค้นคว้าศึกษา และค้นพบแนวทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ผกาภิบาล (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกทักษะการสังเกต การคิด การตัดสินใจ และการสรุปความรู้ใหม่อย่างมีเหตุผล

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดทักษะดังกล่าวใน

ผู้เรียน มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่ง จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความรับผิดชอบ หลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 128 คน โรงเรียนเทศบาล 5 สีหรัักษ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจากห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ถูกเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 34 คน จากกลุ่มประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ แบบวัดความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และแบบวัดความรับผิดชอบ รายละเอียดดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการตั้งคำถาม การค้นหาคำตอบและการวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะช่วยเสริมสร้างทักษะในการคิดอย่างมีเหตุผล การสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ ช่วยกระตุ้นความอยากรู้และการเห็นความสำคัญของเนื้อหาคณิตศาสตร์ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียน

ขั้นที่ 2 สำรวจและค้นหา นักเรียนจะฝึกฝนการเก็บข้อมูลและตรวจสอบความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ เช่น การวัด การคำนวณ หรือการสังเกต

ขั้นที่ 3 อธิบายและลงข้อสรุป นักเรียนจะได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ และสรุปผลการค้นคว้าโดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์

ขั้นที่ 4 ขยายความรู้ ส่งเสริมการคิดขั้นสูงโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดทางคณิตศาสตร์ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 ประเมิน การประเมินผลความเข้าใจของนักเรียนผ่านการแก้โจทย์ที่หลากหลาย ช่วยวัดทักษะการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์

2.2 แบบวัดความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย 7 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคุณภาพ ดังนี้ ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน มีค่าเท่ากับ 0.85 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.26-0.68 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24-0.65

2.3 แบบวัดความรับผิดชอบ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงด้วยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ

วัตถุประสงค (IOC) แต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-coefficient) ตามวิธีของคอนบราค มีค่าเท่ากับ 0.75

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัย ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับต่อไปนี้

3.1 การทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ทดสอบก่อนที่จะทำการทดลองสอนในช่วงแรก เพื่อศึกษาความรู้ของนักเรียน และเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 8 แผน

3.3 การทดสอบหลังเรียน ภายหลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับข้อเพื่อป้องกันการรู้ข้อสอบทำการตรวจให้คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.4 ดำเนินการวัดความรับผิดชอบ ภายหลังจากสิ้นสุดการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดความรับผิดชอบ แล้วรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Dependent Sample t-test

4.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ One Sample t- test

4.3 การศึกษาความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความรับผิดชอบ ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความรับผิดชอบ ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความรับผิดชอบ ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความรับผิดชอบ ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความรับผิดชอบ ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมาย คณิตศาสตร์	n	Mean	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	34	8.35	4.74	9.53	.00*
หลังการจัดการเรียนรู้	34	15.41	3.85		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า $t = 9.53$ และค่า $\text{Sig.} = .00$

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

	n	μ	Mean	S.D.	t	Sig.
ความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมาย คณิตศาสตร์	34	14	15.41	3.85	2.14	.04*

*p < .05

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t = 2.14 และค่า Sig. = .04

3. การศึกษาความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความรับผิดชอบ	Mean	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน	4.56	0.93	มากที่สุด
2. นักเรียนมีระเบียบวินัย	3.88	0.69	มาก
3. นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	4.53	0.93	มากที่สุด
4. นักเรียนมีความพยายาม ใฝ่เรียนรู้	4.00	1.13	มาก
5. นักเรียนยอมรับผลของการปฏิบัติงานได้	4.41	0.99	มาก
6. นักเรียนพร้อมปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งขึ้น	3.76	0.96	มาก
7. นักเรียนไม่ปิดกั้นหน้าที่ของตนให้ผู้อื่น	3.85	1.18	มาก
8. นักเรียนมีการวางแผนในการทำงาน	3.94	1.04	มาก
รวม	4.12	0.85	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.12 และ S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.56 และ S.D. = 0.93) รองลงมา คือ นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม (Mean = 4.53 และ S.D. = 0.93) และนักเรียนยอมรับผลของการปฏิบัติงานได้ (Mean = 4.41 และ S.D. = 0.99) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน รองลงมา คือ นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม และนักเรียนยอมรับผลของการปฏิบัติงานได้ ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังสูงกว่าก่อน การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสะท้อนความคิด และการมีปฏิสัมพันธ์ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง ค้นพบความรู้ และพัฒนาความสามารถหลากหลายด้าน และผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยยึดแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเองผ่านการสำรวจ ซึ่งช่วยพัฒนาและ

เสริมสร้างทักษะการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันตดา ด้วนาค (2564) ที่พบว่าคะแนนผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เบญจวรรณ ดาบทอง (2561) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิค K-W-D-L หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้ง ข้อแตกต่างจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น มุ่งเน้นการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์หรือการผสมผสานเทคนิคอื่น ๆ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ขณะที่งานวิจัยนี้มุ่งเน้นเฉพาะกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่งแสดงให้เห็นผลลัพธ์เชิงบวกจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้โดยตรง อีกทั้งยังเน้นพัฒนาทักษะการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นสมรรถนะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยไม่พึ่งพาเทคนิคเสริมอื่น ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและความเพียงพอของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ในการพัฒนาทักษะที่สำคัญของผู้เรียน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้นี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาหาข้อมูลและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ภายใต้กิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลให้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การอภิปราย โต้แย้ง และการแสดงเหตุผลในชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการสร้างความมั่นใจในการนำเสนอความคิดในเชิงคณิตศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ อ้วนอง (2560) ที่พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สุภาภรณ์ คำวารี (2566) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เน้นกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ โดยนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งทางผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะพัฒนาได้ดีที่สุดเมื่อได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น เช่น ครูและเพื่อนร่วมชั้น ผ่านการทำงานร่วมกันและการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบและความมั่นใจในตัวเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสา แซ่ม้า (2564) ที่พบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการปฏิบัติจริงในระดับมาก โดยนักเรียนมีการเตรียมตัวและเข้าห้องเรียนตรงเวลา ใช้เวลาในการศึกษา ซักถามรายละเอียดการเรียนรู้ให้เข้าใจ ก่อนลงมือปฏิบัติ และสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ส่งงานตรงเวลา เคารพกติกาและมีความรับผิดชอบสูงเมื่อขาดเรียน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภมิต ศิริโสภณภักดิ์ (2560) ที่พบว่า การพัฒนาเกิดจากการเรียนรู้และปฏิบัติจริง ที่สร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในสถานการณ์จริง ส่งผลให้นักเรียนมีค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และความรับผิดชอบของนักเรียน ครูคณิตศาสตร์ที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงควรนำกระบวนการนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ นักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ อาจได้รับประโยชน์จาก

กระบวนการนี้เช่นกัน ดังนั้น ครูคณิตศาสตร์ที่สอนในระดับชั้นอื่น สามารถศึกษาและทำความเข้าใจ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ก่อนนำไปปรับใช้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร และความรับผิดชอบของผู้เรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ไม่เพียงช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ แต่ยังสามารถพัฒนาในด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา ดังนั้น ผู้ที่สนใจควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อนำกระบวนการนี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ในมิติต่าง ๆ โดยออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เพียงรูปแบบเดียว ควรพิจารณาการผสมผสานเทคนิคการเรียนรู้อื่น ๆ ควบคู่กับกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 งานวิจัยครั้งนี้เน้นไปที่ทักษะในการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ควรพิจารณาการประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หรือในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ในมิติที่หลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้ ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เช่น บทบาทของครู และเพื่อนร่วมชั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสามารถนำไปพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จุฑามาศ ผกาภิบาล. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดในรายวิชาวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม, 5(1), 204-214.

- ณัฐนันท์ จุกคำวงศ์. (2565). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง ทศนิยม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 12(1), 1-20.
- เบญจวรรณ ดาบทอง. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิค K-W-D-L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 29(2), 163-174.
- ปนัดดา ด้วนาค. (2564). ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารครุศาสตร์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, 4(8), 31-42.
- วิรมน ศรีคม, & วรินทร์ พูนไพบูลย์พิพัฒน์. (2565). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการโต้แย้งทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการสื่อสารสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์เรื่องปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *Journal of Roi Kaensam Academy*, 7(11), 39-54.
- ศุภมิต ศิริโสภณภักดิ์, อารยา ปิยะกุล (2560). การพัฒนารูปแบบเพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารราชพฤกษ์*, 15(3), 36-45.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). *ผลการประเมิน PISA 2018: บทสรุปสำหรับผู้บริหาร*. <https://pisathailand.ipst.ac.th>
- สุนิสา แซ่ม้า, ยุภาตี ปณะราช, & ไมตรี มั่นทรัพย์. (2564). การจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริงที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ การทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 1*, 1-10.
- สุภาภรณ์ คำวารี, ปวีณา ชันธศิลา, & สุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสองของชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้. วารสารราชภัฏสุรินทร์
วิชาการ, 1(6), 31-42.

สุภาภรณ์ อ้วนอง, กฤษณะ โสขุม, & สมวงษ์ แปลงประสพโชค. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบสืบ
เสาะหาความรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์
เรื่อง พีระมิต กรวย และทรงกลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิจัยรำไพ
พรรณี, 15(3), 95-106.

กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทาง
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1
The Process of Developing Educational Quality Towards
Excellence Based on the Active Learning Approach
of the Surin Primary Educational Service
Area Office 1

ประจักษ์ สระแก้ว¹

Prajak Srakaew¹

Received: March 3, 2024; Revised: June 20, 2024; Accepted: December 24, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice: BP) วิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำนวน 291 โรงเรียน และการศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 วิจัยดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ วิสัยทัศน์ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

¹ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

Deputy Director of the Surin Primary Educational Service Area Office 1

สุรินทร์ เขต 1 จำนวน 291 โรงเรียน และศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ขั้นตอนที่ 2 สังเคราะห์กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาของทุกโรงเรียน 2) การวางแผนร่วมกันของเครือข่าย 3) การสร้างเครือข่าย/การแบ่งปัน 4) การพัฒนาทีมงาน 5) การลงมือปฏิบัติ 6) การประเมินผล/การปรับปรุง 7) การสนทนากลุ่มของผู้บริหาร และ 8) การชื่นชมทุกๆ ฝ่าย โดยต้องอาศัยภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารในการดำเนินการทุกขั้นตอน 2. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการพัฒนาครู ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรับทราบนโยบาย 2) การวางแผนร่วมกันของครูและผู้อำนวยการ 3) การแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน/การสร้างเครือข่าย 4) การอบรมเพื่อสร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและเทคนิคการสอนให้กับครู 5) การลงมือปฏิบัติ 6) การประเมินผล 7) การปรับปรุง และ 8) การรายงาน/การจัดทำ Best Practice โดยต้องอาศัยภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารในการดำเนินการทุกขั้นตอน และต้องให้ขวัญและกำลังใจให้ตรงกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครู 3. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การประเมินนักเรียนตามมาตรฐานตามตัวชี้วัด ทุกชั้น ทุกคน 2) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล/รายชั้น 3) ประชุมร่วมกับผู้บริหาร เพื่อนครู ผู้ปกครอง และกรรมการโรงเรียน 4) สร้างนวัตกรรมการสอนที่เน้นการใช้ Active Learning ประกอบการใช้สื่อผสม 5) สร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน และพันธสัญญาแห่งความสำเร็จ 6) การลงมือปฏิบัติ/การฝึกซ้ำย้ำทวน/การเสริมแรงเชิงบวก 7) การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นนาคี และประเมินทุกคน และ 8) การสรุปผล การทำ Best Practice เพื่อแบ่งปันและเผยแพร่ความสำเร็จ โดยต้องอาศัยภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารในการดำเนินการทุกขั้นตอน

คำสำคัญ : การศึกษาสู่ความเป็นเลิศ , การจัดการเรียนรู้เชิงรุก , การเรียนรู้เชิงรุก , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

Abstract

This research aims to synthesize the process of developing educational quality towards excellence. According to the guidelines for organizing active learning of schools under the Surin Primary Educational Service Area Office, Area 1, in terms of management, teacher development, and raising academic achievement levels Using content analysis (Content Analysis) from best practices ,Vision of schools under the Surin Primary Educational Service Area Office, Area 1, totaling 291 schools, and the study of educational management policies of the Surin Primary Educational Service Area Office, Area 1. The results revealed that; Process for developing educational quality towards excellence According to the guidelines for proactive learning management of schools under the Surin Primary Educational Service Area Office, Area 1, the management aspect consists of 8 steps: Including 1) analysis of problem conditions of every school 2) joint planning of the network 3) network creation/ sharing 4) team development 5) implementation 6) evaluation/improvement 7) Group discussion of executives and 8) Appreciation of all parties. It requires the leadership and morality of executives to carry out every step. 2. Process for developing educational quality towards excellence According to the guidelines for proactive learning management of schools under the Surin Primary Educational Service Area Office, District 1, teacher development consists of 8 steps. Including 1) acknowledgment of the policy 2) Planning of teachers and the director 3) appointment of a steering committee/network creation 4) training to create academic leadership and teaching techniques for teachers 5) Action 6) Evaluation 7) Improvement and 8) Reporting/Best Practice It requires the leadership and morality

of executives to carry out every step. And must provide morale and encouragement to match teachers' performance. 3. Process for developing educational quality towards excellence According to the guidelines for organizing active learning of schools under the Surin Primary Educational Service Area Office Area 1. In terms of improving achievement, it consists of 8 steps: 1) Assessment of students according to standards according to indicators, every grade, every person. 2) Analysis of individual learners/grades. 3) Meeting with administrators, fellow teachers, parents, and committee members. School 4) Create teaching innovations that emphasize the use of Active Learning along with the use of mixed media. 5) Inspire students and commitment to success 6) Action/repeated training/positive reinforcement 7) Evaluation to develop students in minutes and evaluate everyone and 8) Summarizing the results of Best Practice to share and disseminate success It requires the leadership and morality of executives to carry out every step.

Keywords : Educational Excellence, Proactive Learning Management, Active Learning, Surin Primary Educational Service Area Office 1

บทนำ

ในกระบวนการจัดการศึกษา นักเรียนและครูถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะนักเรียนเป็นผลผลิตของระบบการศึกษา ในขณะที่ครูเป็นบุคลากรซึ่งประกอบอาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด คนที่จะทำให้จุดมุ่งหมายดังกล่าวประสบผลสำเร็จ ก็น่าจะได้แก่ครู (กมล รอดคล้าย, 2561) เพราะครูต้องปฏิบัติงานในบทบาทของตนเองทุกวิถีทางเพื่อพัฒนานักเรียน ต้องมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีทักษะและคุณลักษณะที่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อสร้างนวัตกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โดยจะต้องเปลี่ยนตนเองจากผู้สอนไปเป็นผู้ฝึก (Coach) หรือผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) ให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม

โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 มีโรงเรียนทั้งสิ้น จำนวน 291 โรงเรียน ได้จัดการศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นหลักในการจัดการศึกษา เพราะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้แสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลตลอดเวลา ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย ทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือที่ดี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียน ครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการการเรียนรู้เชิงรุกขั้นสูง และผู้บริหารโรงเรียนบริหารงานแบบมีมืออาชีพ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะสังเคราะห์กระบวนการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดอำเภอสำโรงทาบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 เพื่อเป็นแนวทาง และจัดทำเป็นเอกสารทางวิชาการที่เป็นต้นแบบให้กับอำเภออื่นๆ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ
2. เพื่อสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการพัฒนาครู
3. เพื่อสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมุติฐาน

1. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 สามารถสังเคราะห์เป็นกระบวนการด้านการบริหารจัดการได้

2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 สามารถสังเคราะห์เป็นกระบวนการด้านการพัฒนาครูได้

3. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 สามารถสังเคราะห์เป็นกระบวนการด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

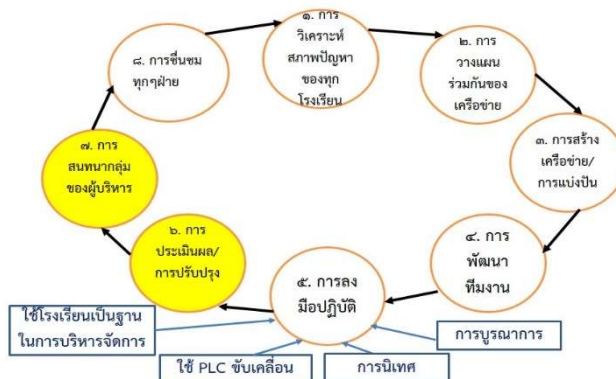
วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ วิสัยทัศน์ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำนวน 291 โรงเรียน และศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

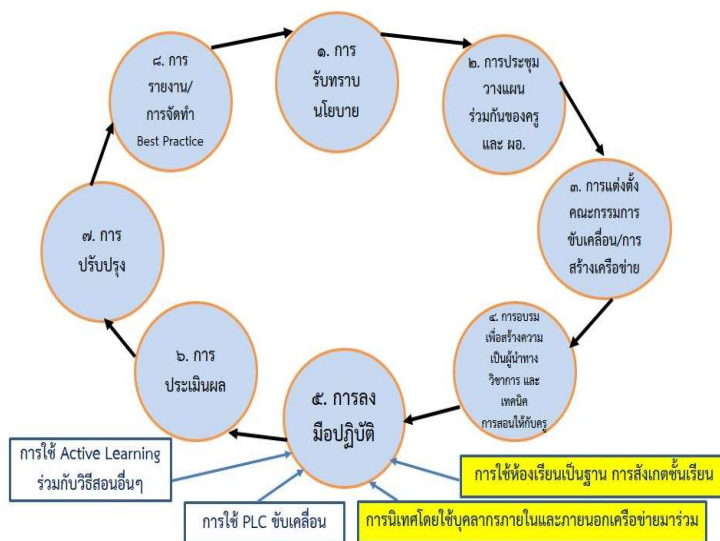
ขั้นตอนที่ 2 สังเคราะห์กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้นำกระบวนการและคำสำคัญจากขั้นตอนที่ 1 มาร่างเพื่อสังเคราะห์เป็นกระบวนการต่างๆ ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ ยกร่างกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ และนำกระบวนการที่ยกร่างส่งให้ครูฝ่ายวิชาการทั้ง 291 โรงเรียน และผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นวิชาการเครือข่าย เครือข่ายละ 1 คน รวมเป็น 16 คน ทำการตรวจสอบเพื่อปรับกระบวนการ และได้ปรับกระบวนการ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำกระบวนการดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ให้ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่าตรงกลางกระบวนการควรใส่ภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารและให้เชื่อมกับทุกกิจกรรมกระบวนการจึงสำเร็จได้ ผู้วิจัยจึงได้ปรับกระบวนการให้มีความสมบูรณ์ต่อไป

ภาพที่ 1 กระบวนการด้านการบริหารจัดการที่ได้

ด้านการพัฒนาครู ยกย่องกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการพัฒนาครู ตามข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 โดยนำ กระบวนการที่ยกย่องส่งให้ครูฝ่ายวิชาการทั้ง 291 โรงเรียน และผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นวิชาการ เครือข่าย เครือข่ายละ 1 คน รวมเป็น 16 คน ทำการตรวจสอบเพื่อปรับกระบวนการ ทำการ ตรวจสอบเพื่อปรับกระบวนการ ได้เสนอแนะ ในขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติ ในประเด็นการสังเกตชั้น เรียน ให้เพิ่มเติมการใช้ห้องเรียนเป็นฐานด้วย และการนิเทศ ให้ระบุให้ชัดเจนเลยว่าใช้บุคลากร ภายใน และภายนอกโรงเรียนมาร่วมนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครู จึงได้ปรับกระบวนการ และนำ กระบวนการดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่าตรงกลางกระบวนการ ควรใส่ภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหาร และการให้ขวัญกำลังใจครูให้ตรงกับผลการปฏิบัติงาน และถือเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้ให้เชื่อมกับทุกกิจกรรม กระบวนการพัฒนาครูจึงจะสำเร็จได้ ผู้วิจัยจึงได้ ปรับกระบวนการให้มีความสมบูรณ์ตามแผนภาพ

ภาพที่ 2 กระบวนการด้านการพัฒนาครูที่ได้

ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยกย่องกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 จากนั้นนำกระบวนการที่ยกร่างส่งให้ครูฝ่ายวิชาการทั้ง 291 โรงเรียน และผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นวิชาการเครือข่าย เครือข่ายละ 1 คน รวมเป็น 16 คน ทำการตรวจสอบเพื่อปรับกระบวนการ ทำการตรวจสอบเพื่อปรับกระบวนการได้เสนอแนะ ในขั้นที่ 5 ให้ปรับไปเป็นขั้นที่ 6 และให้ขั้นที่ 5 เป็นขั้นที่ครูจะต้องสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน และการทำพันธสัญญาแห่งความสำเร็จ เมื่อนักเรียนตั้งใจเรียน ควรได้รับอะไรตอบแทนบ้าง นักเรียนจะชอบมาก จึงได้ปรับกระบวนการ และนำกระบวนการดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะตรงกลางกระบวนการควรใส่ภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหาร ทั้งนี้ให้เชื่อมกับทุกกิจกรรม กระบวนการพัฒนาครูจึงจะสำเร็จได้

ภาพที่ 3 กระบวนการด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้

ผลการวิจัย

1. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาของทุกโรงเรียน 2) การวางแผนร่วมกันของเครือข่าย 3) การสร้างเครือข่าย/การแบ่งปัน 4) การพัฒนาทีมงาน 5) การลงมือปฏิบัติ 6) การประเมินผล/การปรับปรุง 7) การสนทนากลุ่มของผู้บริหาร และ 8) การชื่นชมทุกๆ ฝ่าย โดยต้องอาศัยภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารในการดำเนินการทุกขั้นตอน

2. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการพัฒนาครู ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรับทราบนโยบาย 2) การวางแผนร่วมกันของครูและผู้อำนวยการ 3) การแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน/การสร้างเครือข่าย 4) การอบรมเพื่อสร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและเทคนิคการสอนให้กับครู 5) การลงมือปฏิบัติ 6) การประเมินผล 7) การปรับปรุง และ 8) การรายงาน/การจัดทำ Best Practice โดยต้องอาศัยภาวะ

ผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารในการดำเนินการทุกขั้นตอน และต้องให้ขวัญและกำลังใจให้ตรงกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครู

3. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การประเมินนักเรียนตามมาตรฐาน ตามตัวชี้วัด ทุกชั้น ทุกคน 2) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล/รายชั้น 3) ประชุมร่วมกับผู้บริหาร เพื่อนครู ผู้ปกครอง และกรรมการโรงเรียน 4) สร้างนวัตกรรมการสอนที่เน้นการใช้ Active Learning ประกอบการใช้สื่อผสม 5) สร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน และพันธสัญญาแห่งความสำเร็จ 6) การลงมือปฏิบัติ/การฝึกซ้ำย้ำทวน/การเสริมแรงเชิงบวก 7) การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นนати และประเมินทุกคน และ 8) การสรุปผล การทำ Best Practice เพื่อแบ่งปันและเผยแพร่ความสำเร็จ โดยต้องอาศัยภาวะผู้นำและคุณธรรมของผู้บริหารในการดำเนินการทุกขั้นตอน

อภิปรายผลและสรุปผล

กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสังเคราะห์เป็นกระบวนการได้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1. การนำการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาใช้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ในระยะเวลา 3-5 ปี ทำให้ครูมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน เพราะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างนักเรียนด้วยกัน ครูต้องลดบทบาทในการสอน และการให้ข้อความรู้แก่นักเรียนโดยตรง แต่เพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ให้นักเรียนกระตือรือร้นในการที่จะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น มีความหลากหลาย แลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการพูด การเขียน หรือการอภิปรายกับเพื่อน (บุหงา วัฒนะ, 2546) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียา สมพิช (2559) ที่ได้วิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษา เพื่อนำมาพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ให้เป็นผู้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกัน และมีทักษะการแก้ไขปัญหา การเรียนรู้เชิงรุกมีบทบาทช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของผู้เรียนสูงขึ้น บทบาทของผู้สอนจะเปลี่ยนเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะต้อง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ลงมือกระทำเพื่อพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา และการนำมาประยุกต์ใช้ในอนาคต รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เสนอกรณีศึกษาให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ค้นหาข้อมูลจากสถานการณ์ที่ได้รับ นับเป็นรูปแบบการสอนที่ต้องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปิดมุมมองที่กว้างขึ้นตลอดจนหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีความคิดที่ละเอียดรอบคอบ รู้จักวางแผนการปฏิบัติ สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติอย่างเต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องกับ Kvam (2000) ที่ได้วิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อความคงทนในการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความคงทนในการเรียนรู้ และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการเรียน 8 เดือน ไม่แตกต่างจากการเรียนจบทันที นั่นคือนักเรียนสามารถมีความรู้ที่คงทน

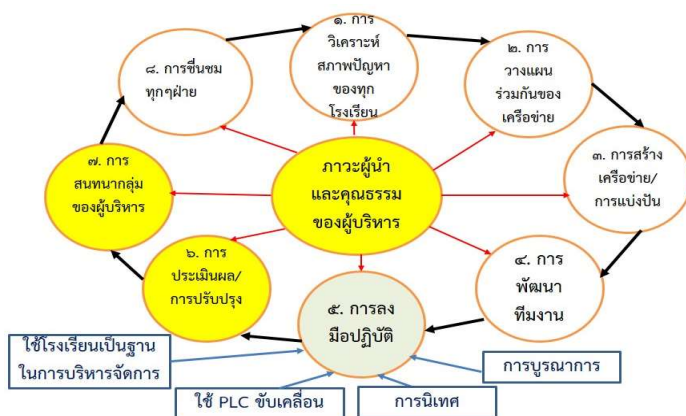
2. ผู้บริหารโรงเรียน ให้ความสนใจในการนำการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาใช้ในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทุกคนจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จจึงมุ่งมั่นและตั้งใจเพราะกิจกรรมดังกล่าวนี้ เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมองทั้งการคิด การแก้ปัญหา และการนำไปประยุกต์ใช้ เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงสุด ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553) ผู้บริหารจึงให้ความสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมพล สุปัญญาบุตร (2562) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการ พัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล มี 4 โมดูล คือ การออกแบบการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และการลงมือปฏิบัติ การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้เป็นระบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wilke (2003) ที่พบว่าผลของ

การเรียนรู้เชิงรุกมีผลต่อลักษณะเฉพาะของนักเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน และเจตคติเชิงบวกต่อตนเอง

3. กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านการคัดสรรจากงานเอกสารทางวิชาการของโรงเรียนนั้นคือจากแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice: BP) วิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำนวน 291 โรงเรียน และการศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ซึ่งเป็นเอกสารที่โดดเด่นของแต่ละโรงเรียน ผ่านการยกย่องกระบวนการและผ่านการตรวจสอบจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าวิชาการโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 32 โรงเรียน และมีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จึงได้มีการพัฒนากระบวนการได้อย่างสมบูรณ์

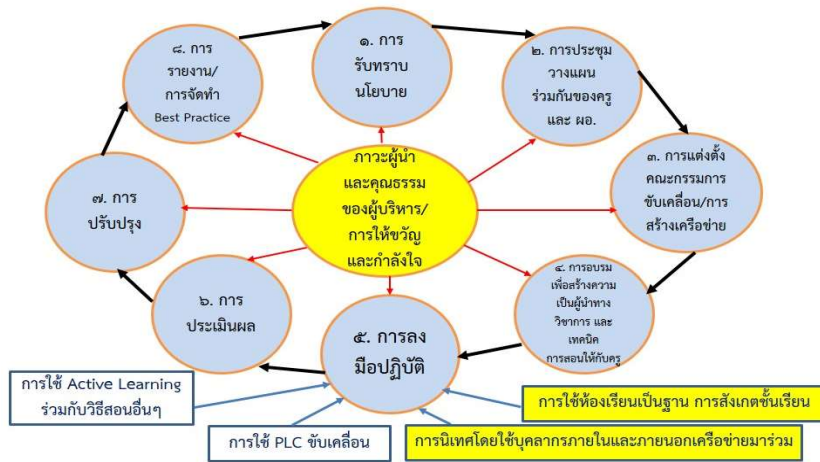
ผลจากการวิจัยทำให้ได้โมเดล 3 ด้าน ดังนี้

๑. โมเดลด้านการบริหารจัดการ

ภาพที่ 4 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ด้านการบริหารจัดการ

๒. โมเดลด้านการพัฒนาครู

ภาพที่ 5 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ด้านการพัฒนาครู

๓. โมเดลด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาพที่ 6 กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติ

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา และนักวิชาการทางการศึกษาศึกษาสามารถนำกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ศิลปาคม เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้ได้ แต่ต้องศึกษารายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ศึกษาแนวคิด หลักการให้เข้าใจอย่างชัดเจน จะได้เข้าใจหลักการที่ถูกต้อง เพื่อให้สามารถวางแผนและปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนรู้และจัดการศึกษาได้

2. ผู้บริหารที่จะนำกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ศิลปาคม เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้ในโรงเรียน ควรวางแผนเรื่องงบประมาณ บุคลากร สื่อเทคโนโลยีให้เพียงพอ เพราะต้องนำไปใช้เป็นภาคเรียนถึงจะเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน งบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการค่อนข้างสูง ควรมีการวางแผนให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดการดำเนินการหยุดชะงักในระหว่างดำเนินการ เพราะในแต่ละขั้นตอนต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก

3. การนำกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดอำเภอสำโรงทาบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจักษ์ศิลปาคม เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีทักษะในการประสานกับบุคคลอื่นๆ ที่หลากหลาย ควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกๆ คน เพื่อประสานงานในการขอความร่วมมือในด้านต่างๆ และสามารถชี้แนะผู้นำเป็นตัวขับเคลื่อนได้ในทุกๆ กิจกรรม โดยเฉพาะการประสานงานและขอความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต้องใช้ความมีมนุษยสัมพันธ์ค่อนข้างสูงในการขอความร่วมมือ และการได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณต้องอาศัยการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในเบื้องต้น

4. ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชนระดับต่างๆ สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางกำหนดเชิงนโยบาย เพื่อส่งเสริมและปฏิรูปการเปลี่ยนแปลงการจัดการการเรียนรู้ในชั้น

เรียน ที่ทำให้ครูสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นผู้ที่มิทักกะการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ให้นักเรียนสามารถปรับปรุงพัฒนางาน และเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ ตลอดจนสามารถทำให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน จากที่เคยรับความรู้จากครู เพียงฝ่ายเดียวไปเป็นนักเรียนที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะการประเมินผลงานตนเองและผลงานของเพื่อน กล้าแสดงความคิดเห็น ได้ช่วยเหลือเพื่อนในการเรียน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบายการศึกษาของชาติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดอำเภอสาโรงทาบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้ในอำเภออื่นๆ หรือโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาถึงผลที่จะเกิดขึ้นว่า ผลจะเป็นอย่างไร ครูสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนได้หรือไม่ นักเรียนสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเรียนได้หรือไม่ ผู้บริหารควรมีแสดงบทบาทใดเพิ่มขึ้นหรือลดลง มีอะไรที่เป็นปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ หรือมีปัญหาและอุปสรรคอะไรเกิดขึ้นบ้าง ในการนำกระบวนการไปใช้

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก เพื่อแก้ไขปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อศึกษาถึงผลที่จะเกิดขึ้นว่าถ้านำกระบวนการดังกล่าวไปใช้แล้วจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ผลจะเป็นอย่างไร

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสุรินทร์ เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาครู และด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้ในโรงเรียนจริง เพื่อตรวจสอบและยืนยันกระบวนการว่าจะเป็นไปในลักษณะใด มีความต่อเนื่องหรือไม่ อย่างไร ควรปรับปรุงพัฒนาขั้นตอนใดเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนากระบวนการอย่าง

ต่อเนื่องและสามารถเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กษภัทร์ สงวนเครือ. (2562). โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวทางสะเต็มศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กมล รอดคล้าย (2561, 14 เมษายน). จะยกคุณภาพ..การศึกษา ต้องพัฒนา “ครู”. เข้าถึงได้จาก <https://www.kroobannok.com/84179>
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). **Active Learning**. เชียงใหม่: ข้าวสารวิชาการ ประจำเดือนพฤศจิกายน คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฏยา หนูนภักดี. (2559). ทักษะคนไทยในศตวรรษที่ 21 ความท้าทายในการพัฒนา. **วารสารเศรษฐกิจและสังคม**, 53(1), 2-12.
- บุหงา วัฒนะ. (2561). **Active Learning**. **วารสารวิชาการ**, 6(9), 30-34.
- ปรียา สมพีช. (2559). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษา. **มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)**, 11(2), 260-270.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- พรชัย เจดามาน เผธิญ กิจระการ กลวัชร วังสะอาด และเบญจภัคร จงหมื่นไวย (2564, 31 มกราคม) การพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา 4.0 ภายใต้พลวัตแห่งศตวรรษที่ 21สู่การเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนอย่างยั่งยืนของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไทย. เข้าถึงได้จาก <https://www.kroobannok.com/88772>
- ศักดิ์ดา ไชยกิจภิญโญ. (2548). สอนอย่างไรให้ **Active Learning**. **วารสารนวัตกรรมการเรียนการสอน**, 2(2), 12-15.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). **ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: อรุณ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 (2562). แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning. ใน เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรการนิเทศเพื่อการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ด้วยการสังเกตชั้นเรียนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : Coaching & PLC ปีการศึกษา 2562 สพป.สุรินทร์ เขต 1 (หน้า 29-31). สุรินทร์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546). สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

เฉลิมพล สุปัญญาบุตร. (2562). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วิทยานิพนธ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Kvam, P.H. (2000). The Effect of Active Learning Methods on Student Retention in Engineering Statistics. *The American Statistician*, 54(2), 136-140.

Wilke, R.R. (2003). The effect of active learning on student characteristics in a human physiology course for no majors. *Advances in Physiology Education*, 27(4), 207-223

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่าน
เรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน
THE ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS DEVELOPMENT
BY USING SHORT TALES READING EXERCISES WITH COLLABORATIVE
STRATEGIC READING (CSR) TECHNIQUE FOR PRATHOM SUKSA 5
STUDENTS OF BANHUAILA SCHOOL BAN HONG DISTRICT,
LAMPHUN PROVINCE

อาภัสรา อินทผสม¹ ชนินทร์ ยาระณะ² วารุณี โพธาสินธุ์³
Apasra Ainthaphasom¹ Chanin Yarana² Varunee Pothasin³

Received: June 5, 2024; Revised: June 12, 2024; Accepted: December 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน กลุ่มเป้าหมายได้แก่

¹ โรงเรียนบ้านห้วยหละ จังหวัดลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 : Ban Huai La School, Lamphun Province, Lamphun Primary Educational Service Area Office 2. E-mail : g653303016@northcm.ac.th

² โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 : Sanpatong Wittayakhom School, Chiang Mai Province, Chiang Mai Secondary Education Service Area Office 34.

³ คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่ : Social Faculty, North-Chiang Mai University.

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ, เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือCSR (collaborative strategic reading), แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR)

Abstract

The objectives of this study were to 1) create and evaluate the appropriateness of the Cooperative Reading Comprehension (CSR) Combined with English Short Stories for Prathom Suksa 5 students, and 2) compare the reading comprehension skills before and after the lesson using the Short Story Reading Cooperative (CSR) Cooperative Reading Exercise. For Prathom Suksa 5 students of Ban Huai La School, Ban Hong District, Lamphun Province, the target group is 16 students of Prathom Suksa 5 of Ban Huai La School, Semester 2, Academic Year 2023, selected using purposive sampling. The tools in the research include: 1) Short story reading exercises with cooperative reading techniques (CSR). 2) Cooperative Reading Technique (CSR) Learning Management Plan with English Short Stories for Prathom Suksa students, and 3) English Reading Skills Test for Pre- and Post-class Comprehension.

The results of the study were as follows: 1) The appropriateness of reading comprehension exercises using cooperative reading (CSR) techniques combined with English short stories for Grade 5 students overall is at a very appropriate level. 2) The students' English reading ability after using the supplementary reading comprehension exercises by collaborative strategic reading (CSR) was significantly higher than the ability before using the supplementary reading comprehension exercises by using collaborative strategic reading (CSR) techniques at the .05 level.

Keywords: : Reading comprehension, CSR (collaborative strategic reading), Short story reading practice with CSR technique

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสาระการเรียนรู้ที่ 1 กำหนดชัดเจนในมาตรฐาน ต.1.1 ว่าเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยคุณภาพผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ผู้เรียนต้องสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจงและคำบรรยายที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศโฆษณาบทร้อยกรองและบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบกระบวนศึกษาธิการ(2551) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ ก้าวทันโลกและสามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ด้วย หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถ

ใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านการออกเสียง คืออ่านออกเสียงระบุตัวอักษรและเรียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย สะกดคำ

การอ่านเพื่อความเข้าใจมีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ มีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพิ่มพูนประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษ และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจยังสื่อถึงการเข้าใจและจดจำสิ่งที่อ่านที่เป็นจุดประสงค์ของการอ่าน เรื่องราว หรือบทความ การอ่านเพื่อความเข้าใจมีการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความเข้าใจในการฟังความสามารถของบุคคลในการเข้าใจและจดจำสิ่งที่พวกเขาได้เห็น Carolyn A. Denton and Jan E. Hasbrouck(2000:112) ดังนั้น การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจถือเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้ เพราะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักการสรุปเรื่องราว สรุปใจความสำคัญ และทำให้นักเรียนสามารถหาคำตอบที่ต้องการจะหาได้ว่าในเรื่องที่กำลังอ่านอยู่นั้นมีสิ่งที่สำคัญในเรื่องใดบ้าง อีกทั้งยังทำให้นักเรียนก็จะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างๆ ที่ไม่คุ้นเคย ถ้าหากนักเรียนฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจบ่อยๆ จะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลความรู้จากเรื่องที่อ่านมาใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในอีกสามทักษะได้ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และสรุปได้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึงความสามารถของนักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยคสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์สรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง และสามารถเชื่อมโยงเรื่องที่กำลังอ่านกับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาช่วยในการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกหลักการ เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาปัญหาในรายวิชาภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน พบว่า นักเรียนจำนวน 16 คน ส่วนใหญ่ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ หรือใบกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไม่ค่อยสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้และปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่พบบ่อยที่สุดคือ นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษ

ไม่ค่อยได้ หรือถ้าหากอ่านได้ก็ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องหรือข้อมูลจากเรื่องที่อ่านออกมาได้ และนักเรียนบางคนสามารถอ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจคำศัพท์ ทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้แก้ปัญหาด้านการอ่านจับใจความ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เป็นการจัดสภาพการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ ให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาไปทีละน้อย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเป็นสื่อ เป็นวิธีการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญและใช้วิธีการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้เรียนรู้จากการทำแบบฝึกหลายๆ อย่างจะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองทีละน้อย ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ดังที่ กชพร ฤๅชา (2555 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนสำหรับให้นักเรียนได้ทบทวน ฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ หลังจากที่ได้เรียนในบทเรียนไปแล้ว โดยใช้ฝึกควบคู่ไปกับการเรียน โดยยกตัวอย่างปัญหาที่ครอบคลุมเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่เรียนแล้วและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เช่นเดียวกับบุญนำ เกษี (2556 : 35) มีความเห็นว่าแบบฝึกมีความสำคัญทำให้เกิดทักษะความชำนาญ หากแต่ต้องการได้รับการฝึกหลายๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้แน่นอน แบบฝึกมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหามากได้ดี ด้วยตามเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาแบบฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านแบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอบ้านไธสง จังหวัดลำพูน ว่ามีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหรือไม่อย่างไร

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนที่น่าสนใจ และเหมาะแก่การนำมาแก้ปัญหการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ คือ เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (Collaborative Strategic Reading) หรือกลวิธี CSR เป็นกลวิธีสอนการอ่านที่มุ่งพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการบูรณาการกลวิธีการอ่าน (Reading Strategy) เข้ากับการเรียนแบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ซึ่งให้ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันได้ทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนผลัดกันแสดงบทบาทของหัวหน้ากลุ่ม ผู้นำอธิบายคำศัพท์ ผู้นำจับใจความสำคัญ และผู้ประสานงาน เพื่อช่วยกันทำความเข้าใจบทอ่านและแลกเปลี่ยนความคิดในการอ่าน

ร่วมกัน โดยเริ่มจากการนำความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนมาใช้เป็นพื้นฐานของการอ่าน และคาดคะเนของเนื้อหาที่จะอ่าน ผูกการแก้ปัญหาเมื่อพบคำศัพท์ใหม่ ผูกจับใจความสำคัญ รวมทั้งถามตนเองเพื่อทบทวนและประเมินความเข้าใจ เพื่อให้สรุปสาระสำคัญความรู้จากสิ่งที่อ่านได้ด้วยตนเองซึ่งกลวิธีนี้เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการสร้างองค์ความรู้จากบทอ่านด้วยตนเองมากกว่าจะรับจากครู และเป็นวิธีที่สอดคล้องกับกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) ซึ่งมองการอ่านเป็นกิจกรรมทางสังคม และถือว่าการเรียนรู้จากเพื่อนเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การร่วมกิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนด้วยวิธีนี้จะช่วยสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น Johnson and Johnson (1991: 60)

ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ และมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ กระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน สามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นอกจากนี้จะนำผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

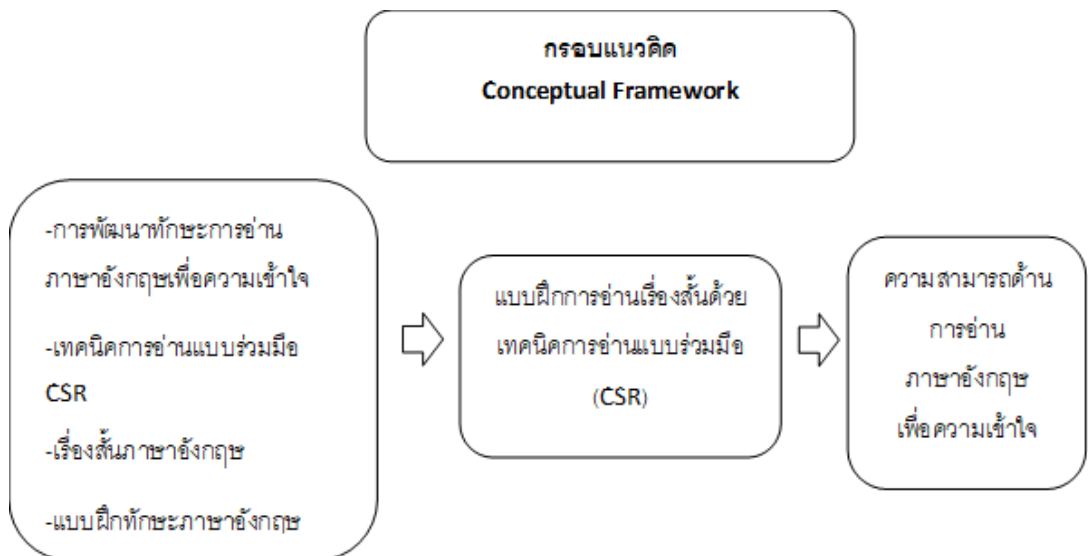
กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีการศึกษาขอบเขตด้านเนื้อหาประกอบด้วย

ตัวแปรต้น แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR)สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตัวแปรตาม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่เป็นนวัตกรรม (ตัวแปรต้น)

ได้แก่ แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แบบฝึก ใช้เวลาเรียน 10 ชั่วโมง

3.2 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล (ตัวแปรตาม)

ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 2 ชุด มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานสำหรับการสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีการเปลี่ยนสลับข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาความเหมาะสมของการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ (IOC) (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2565)

4.2 วิเคราะห์หาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับแบบฝึกเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ (IOC) (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2565)

4.3 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยหาค่าความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ IOC (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2565)

4.4 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยหาค่า t-test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:101)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี

ที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณ ดังนี้

1. ผลการสร้างและประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.1 ผลการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แบบฝึก แบบฝึกละ 1 ชั่วโมง ดังนี้

แบบฝึกที่ 1	เรื่อง My Home
แบบฝึกที่ 2	เรื่อง My school unifrom
แบบฝึกที่ 3	เรื่อง My sister and I
แบบฝึกที่ 4	เรื่อง The kind king
แบบฝึกที่ 5	เรื่อง My plans for the future
แบบฝึกที่ 6	เรื่อง The witch with an itch
แบบฝึกที่ 7	เรื่อง My summer holidays
แบบฝึกที่ 8	เรื่อง 10 Fun facts about giraffes
แบบฝึกที่ 9	เรื่อง 10 Fun facts about fairywrens
แบบฝึกที่ 10	เรื่อง 10 Fun facts about koalas

โดยแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมกลุ่ม ๆ ละ 4 คน คณะความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน และใช้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือควบคู่กับแบบฝึก ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ก่อนอ่าน (Preview) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อช่วยกันระดมความคิดจากเรื่องสั้นที่อ่าน เช่น มีคำศัพท์อะไรบ้าง เรื่องสั้นเกี่ยวกับอะไร เมื่อดูจากชื่อเรื่องและรูปภาพ ขั้นที่ 2 ระหว่างการอ่าน (While-Reading) ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง ช่วยกันแปลความหมายออกมาคร่าว ๆ แล้วจดบันทึกไว้ ขั้นนี้หากนักเรียนไม่ได้ข้อสรุป

แน่ชัด ครูผู้สอนสามารถให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ และขั้นที่ 3 หลังอ่าน (Post-reading) นักเรียนช่วยกันทำแบบฝึกเรื่องสั้น โดยช่วยกันฝึกกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้วร่วมกันอธิปรายเฉลยแบบฝึกร่วมกัน

1.2 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับคุณภาพ
1	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 1 เรื่อง My Home	4.46	0.19	มาก
2	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 2 My school unifrom	4.54	0.07	มากที่สุด
3	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 3 เรื่อง My sister and I	4.42	0.14	มาก
4	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR)ที่ 4 เรื่อง The kind king	4.29	0.19	มาก
5	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR)ที่ 5 เรื่อง My plans for the future	4.46	0.26	มาก
6	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 6 เรื่อง The witch with an itch	4.25	0.25	มาก

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับคุณภาพ
7	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 7 เรื่อง My summer holidays	4.58	0.19	มากที่สุด
8	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 8 เรื่อง “10 Fun facts about giraffes”	4.21	0.14	มาก
9	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 9 เรื่อง “10 Fun facts about fairywrens”	4.33	0.07	มาก
10	แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ที่ 10 เรื่อง “10 Fun facts about koalas”	4.29	0.07	มาก

ระดับคะแนนเกณฑ์การประเมินค่า

4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

จากข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่า แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาแต่ละแบบฝึก พบว่า อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด จำนวน 2 แบบฝึก และอยู่ในระดับเหมาะสมมาก จำนวน 8 แบบฝึก

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดย t-test (Dependent Samples)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t - test
ก่อนเรียน	16	20	8.94	1.68	12.41
หลังเรียน	16	20	12.31	1.76	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลตารางที่ 2 พบว่า แบบฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.68 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 12.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ย t-test (Dependent Samples) ได้ค่า t-test เท่ากับ 12.41 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลและอภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้สรุปผลวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างและประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แบบฝึกใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) จำนวน 10 ชั่วโมง โดยใช้กิจกรรม 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ก่อนอ่าน (Preview) ขั้นที่ 2 ระหว่างการอ่าน (While-Reading) และขั้นที่ 3 หลังอ่าน (Post-Reading) แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาแต่ละแบบฝึก พบว่าแบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาแต่ละแบบฝึก พบว่า อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด จำนวน 2 แบบฝึก และอยู่ในระดับเหมาะสมมาก จำนวน 8 แบบฝึก

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน โดย t-test (Dependent Samples) พบว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้อธิบายผลตามสรุปการวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างและประเมินความเหมาะสมแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วย

เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างพัฒนาขึ้น ดำเนินตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักวิชาการการศึกษาหลายท่าน อาทิ เช่น มุทิตา อังคุระชี (2559: 19) และ Willga M. River (1968: 97-100) ซึ่งมุ่งเน้นถึงการสร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์ของรายวิชา โดยผู้วิจัยได้ใช้คำอธิบายและจุดประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาเป็นแนวหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ นอกจากนี้กลวิธีที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ คือ การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือและเทคนิคแผนผังกราฟิกซึ่ง Klingner and others(2016)กล่าวถึงการอ่านกลวิธีแบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือ (Collaborative Strategic Reading) เป็นกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดในการอ่าน ส่วนเรื่องสั้นภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่น่าสนใจ เนื้อเรื่องสั้นๆ กระชับ ตัวละครไม่ซับซ้อน สามารถช่วยให้ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี โดยผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดของ 2 เทคนิคมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะทั้งสองเทคนิคนั้นสามารถพัฒนาการจัดกระบวนการคิดในขณะอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ ขั้นตอนในการจัดรูปแบบกิจกรรมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดย Klingner และ Vaughn (1997)ได้แบ่งขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านวิธีแบบร่วมมือออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1.ขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) ประกอบด้วย การระดมความคิด (Brainstorm) การคาดเดาล่วงหน้า (Predict) 2. ขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading) ประกอบด้วย การทำความเข้าใจกับคำศัพท์(Click and Clunk) จับใจความสำคัญ (Get the Gist) 3. ขั้นหลังอ่าน (Post-Reading) โดยผู้วิจัยได้นำขั้นตอนเหล่านี้ไปปรับใช้กับกิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะในกิจกรรมระหว่างอ่านขั้นจับใจความสำคัญและกิจกรรมหลังอ่านขั้นสรุปใจความสำคัญ ด้วยเหตุนี้แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา มูลละออง(2558: 2565-2572) การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือ และเทคนิคแผนผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมีค่าเท่ากับ 81.63/85.08 เป็นไปตามเกณฑ์ และความสามารถในการอ่านเพื่อ

ความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท(START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (ลิ้นฟ้าราษฎร์) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายที่มีค่าเท่ากับ 76.46/75.75 ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทั้งนี้นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยหละ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน โดยหาค่า t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านเรื่องสั้นด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) เป็นวิธีการในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการละความสามัคคีกันในกลุ่ม โดยแต่ละคนในกลุ่มจะมีบทบาทที่แตกต่างกันไป คือ หัวหน้ากลุ่ม ผู้นำอธิบายคำศัพท์ ผู้นำจับใจความสำคัญ และผู้ประสานงาน โดยมีองค์ประกอบหลัก คือ การฟังพาดูอาศัยกันในทางที่ดี การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน การมีความรับผิดชอบ ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการดำเนินงานภายในกลุ่ม 4 - 6 คน โดยสมาชิกในแต่ละคนจะได้รับบทบาท หน้าที่เฉพาะของตนซึ่งมีขั้นตอนในการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้น Preview คือให้หัวหน้ากลุ่มนำสมาชิกในกลุ่มสำรวจบทอ่านอย่างคร่าว ๆ ขั้นต่อมาคือ While-Reading คือขั้นตอนในการรวบรวมคำศัพท์หรือสำนวนที่ไม่เข้าใจ แล้วให้ผู้นำคำศัพท์หาความหมาย ขั้นตอนสุดท้ายคือ Post-Reading เป็นขั้นตอนในการจับใจความสำคัญของบทอ่าน จะเห็นได้ว่ากลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเป็นกลวิธีที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ควบคู่ไปกับทักษะการทำงาน

กลุ่มอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Vaughn (2002: online) และ Bryant and others (2001:252) ที่ได้กล่าวว่า กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเป็นกลวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่นักเรียนสามารถลงมือทำได้ด้วยตนเอง ซึ่งครูสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธิดา สาหรัยวัง (2563) ที่พบว่าการเรียนรู้ด้วยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น เป็นวิธีการที่นักเรียนเห็นว่ามีประโยชน์ เนื่องจากส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านมากขึ้น และสอดคล้องกับธิดารัตน์ สมานพันธ์และจันทร์ ดิยะวงศ์ (2563) การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้กลวิธีการอ่าน แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนน การทดสอบความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษร้อยละ 78.86 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับแสงนภา ใจเย็น (2562) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบ คิว เอ อาร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แผนการ จัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวม 4.24 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิว เอ อาร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ พบว่า โดยรวมได้ คะแนนเฉลี่ย 30.08 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.19 ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด และมีความสามารถตั้งคำถาม แบบคิว เอ อาร์โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย 30.83 คิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ 77.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดและมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับวรารักษ์ พรหมอินทร์ (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตากพรหมวิทยาคาร จังหวัด จันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. พฤติกรรมการการทำงานกลุ่มร่วมกันระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้กลวิธี การอ่านแบบร่วมมือ โรงเรียนตากพรหมวิทยาคาร จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดีมาก เจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี การอ่านแบบร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับเบญชญา นาครัตน์ (2560) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ

ความเข้าใจ โดยใช้นิทาน พื้นบ้านไทย วิชาภาษาอังกฤษ (อ21102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน จันเสนเอ็งสุวรรณอนุสรณ์ พบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งนักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย มีค่าเท่ากับ 4.77 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ครูผู้สอนต้องอธิบายวิธีการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน และต้อง ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนให้แน่ชัดก่อนเริ่มใช้เทคนิคการวิธีการอ่านแบบร่วมมือ (CSR)
- 2) การจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) เป็นวิธีการสอนที่มีลำดับ ขั้นตอนครูจะต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน(เก่ง:ปานกลาง:อ่อน) ในการแบ่งกลุ่มเพื่อจัด กิจกรรมการเรียนรู้ และต้องเตรียมสื่อและนักเรียนให้พร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมถึง กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมให้เหมาะสม
- 3) กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ (CSR) นี้สามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม ครูผู้สอนควรแจ้งเรื่องเวลาในการทำกิจกรรมและคอย เตือนเมื่อใกล้หมดเวลาให้นักเรียนทราบ เพื่อให้นักเรียนบริหารจัดการเวลาให้เหมาะสมภายในกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) เช่น ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น เป็นต้น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) เพื่อเป็น ประโยชน์ทางการศึกษา
- 2) ควรมีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบร่วมมือ(CSR) ร่วมกับ แบบฝึกในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กขพร ฤชา. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นฐานทางเรขาคณิต โดยใช้แบบฝึกทักษะและการเรียนปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2545). หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรรัตน์ สมานพันธ์ และจันทร์ ตียะวงศ์. (2563). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ. วารสารวิชาการ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญนำ เกษี. (2556). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพานทองสภากาชาดปทุมธานี อำเภอพานทองจังหวัดชลบุรี.
- เบญจญา นาครรัตน์. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย วิชาภาษาอังกฤษ (อ21102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (รายงานผลการวิจัย). โรงเรียนจันทนบุรีศรีสุวรรณ์. นครสวรรค์.
- พิชญ์สินี ชมภูคำ. (2565). การหาคุณภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.
- มุกดา อังกระษี. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องสี่และการระบายสี กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองสำโรง. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- นิตยภัทร ธาราสุข. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธี สตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรารณณ์ พรหมอินทร์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศศิธิดา สหาข่ายวัง. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่าน
เพื่อความเข้าใจและการใช้กลวิธีในการอ่านสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. ปริญญาดุขฎี
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แสงนภา ใจเย็น (2562). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถาม
แบบคิว เอ อาร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

Carolyn A Denton and Jan E Hasbrouck. (2000). **Reading Comprehension from
Teaching Students with Disabilities to Read.** Texas A & M University.

Johnson and Johnson R. T. (1991). **Learning Together and Alone.**
New Jersey: Prentice Hall.

Klingner J k S V, Dimino J, Schumm J S and Bayant D. (2016). **Collaborative
Strategic Reading.** Longmont: Sopris West.

Williams E. (1986). **Reading in the Language Classroom.** London: The Macmillan
Publisher.

การส่งเสริมการเรียนรู้ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค Learning Together
ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

Enhancing the learning on Safe Social Media Use for Prathomsuksa 6
by Using the Learning Together Technique and Motion Graphics

วรารณ สาทิพย์จันทร์¹, จักรพงษ์ วารี²

Waraporn sathipchan ¹, Jakkrapong Waree²

Received : April 4, 2023; Revised : December 30, 2023; Accepted : December 31, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาสื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชำปะโต จำนวนนักเรียน 19 คนได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) สื่อโมชันกราฟิกเรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่

---

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ : Faculty of Education, Surindra Rajabhat University.

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ : Faculty of Education, Surindra Rajabhat University.

สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้โดย dependent sample t – test

ผลการวิจัย

1. สื่อโมชันกราฟิก มีค่าเฉลี่ย 4.51 และมีประสิทธิภาพ 86.32/81.05 ซึ่งค่าตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนโดยเรื่องการใช้อีสื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57

คำสำคัญ: สื่อโมชันกราฟิก, วิธีการสอนแบบร่วมมือ, เทคนิค Learning Together, การใช้อีสื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย

Abstract

This experimental study aimed to: 1) develop a motion graphic media on safe social media use to meet the 80/80 criterion, 2) compare the academic achievement of students in safe social media use using the Learning Together technique and motion graphic media, and 3) investigate students' satisfaction with the learning activities on safe social media use using the Learning Together technique and motion graphic media. The sample consisted of 19 sixth-grade students from Ban Champato Border Patrol Police School, selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) motion graphic media on safe social media use, 2) a lesson plan on safe social media use, 3) an achievement test, and 4) a satisfaction questionnaire. Descriptive statistics, mean, and dependent sample t-test were used to analyze the data.

Research results

1. The motion graphic had an average rating of 4.51 and an effectiveness of 86.32/81.05, exceeding the 80/80 criterion.

2. The sixth-grade students who were taught science using motion graphics and the Learning Together technique showed a significant improvement in their science test scores after the intervention ($p < .05$) compared to their pre-test scores.

3. Results of the analysis of student needs regarding the direct use of online media for collaborative learning using the Learning Together technique together with the most intensive use of motion graphics media. The average is 4.57.

Keywords: motion graphics media, collaborative teaching methods, collaborative learning techniques, safe use of online media

บทนำ

จากการสัมภาษณ์คุณครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชำปะโต อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่าโรงเรียนมีวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสอนตามหนังสือ ไม่มีการทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่าย ไม่สนใจเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนขาดความรู้พื้นฐาน ขาดความเข้าใจและคุณครูขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี จึงไม่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนในรายวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) ได้ นักเรียนจึงไม่มีความรู้ในรายวิชาวิทยาการคำนวณ และนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ขาดความรู้พื้นฐานวิชาเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ) ในกระบวนการจัดการเรียนรู้จึงควรที่จะเอารูปแบบการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงนำสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ LT(Leaning Together) มาส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชำปะโต อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการปกป้องข้อมูลส่วนตัวและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

อย่างปลอดภัย จะได้นำความรู้ไปปกป้องตนเองและใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย เข้าใจถึงข้อดีข้อเสียจากการใช้เทคโนโลยี

สื่อโมชันกราฟิกเป็นสื่อรูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อทางเลือกหนึ่งที่สามารถสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการนำตัวหนังสือที่เป็นลายลักษณ์อักษรมานำเสนอเรื่องราวผ่านงานโมชันกราฟิกนั้น สามารถเพิ่มเทคนิคลักษณะที่สามารถสร้างจินตนาการ ช่วยดึงดูดความสนใจได้ดีและสร้างความเข้าใจได้ง่ายขึ้นนอกจากนั้นโมชันกราฟิกก็ยังเป็นสื่อที่เล่าเรื่องด้วยภาพ ท่าทาง และมีตัวละครที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง ความพิเศษของการ์ตูนมีความน่ารักและน่าสนใจจากการที่ตัวละครในโมชันกราฟิกสามารถสร้างอารมณ์และความรู้สึกได้สมจริงสามารถแสดงออกทางด้านสีหน้า อารมณ์ความรู้สึกของตัวละครผ่านทางกรวด รวมถึงการลงสีให้ความรู้สึกนุ่มนวลและอ่อนโยน จึงช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสื่อความหมายได้ดี (เบญจวรรณ จุปะมะตัง และธวัชชัย สหพงษ์, 2560)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธีหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษา โดยมีเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิชอบ โดยอาศัยการร่วมมือกันช่วยเหลือ และเกื้อกูลกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สมาชิกมีการปรึกษา และมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (ทศนา แหมมณี, 2545, น. 106-107) ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิค LT ผู้วิจัยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ในการเรียนการสอนโดยมี 5 ขั้นตอน 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม 4) ขั้นประเมินผลและ 5) ขั้นสรุป ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานด้านบทบาทหน้าที่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีช่วยเหลือกัน ในการทำงาน ด้านการแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น ร่วมกัน ปฏิบัติและสร้างผลงานของกลุ่มให้ออกมาดีที่สุด (อดิศรา เรืองสนาม, 2557, น. 25)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงนำโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และพัฒนาพฤติกรรมการทำงานในรายเทคโนโลยี (วิทยาการ

คำนวณ) นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชำปะโต โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ที่สามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทางความสามารถได้เรียนรู้ร่วมกัน เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่มเกิดการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร และทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น เป็นการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และตัดสินใจ จะส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ มีลำดับขั้นตอน การทำงานที่ถูกต้องนำมาซึ่งพฤติกรรม การมีส่วนร่วมของผู้เรียน กับสมาชิกในกลุ่ม และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอนหรือการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมและอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. สื่อโมชันกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ 80/80

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรวิชา เทคโนโลยี(วิทยาการคำนวณ) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาตรฐานตัวชี้วัด ว 4.2 ป.6/4 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทำงานร่วมกันอย่างปลอดภัย เข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตน เคารพ ในสิทธิของผู้อื่น แฉ่งผู้เกี่ยวข้องเมื่อพบข้อมูล หรือบุคคลที่ไม่เหมาะสม

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชำปะโต จำนวน 19 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

2. ตัวแปรตาม

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย จำนวน 2 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก จำนวน 2 แผน 2 สัปดาห์ โดยประกอบด้วย

2.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย

2.2 การปกป้องข้อมูลส่วนตัว

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ชุด 2 สัปดาห์

3.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย

3.2 การปกป้องข้อมูลส่วนตัว

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เตรียมนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง โดยการปฐมนิเทศชี้แจงและให้คำแนะนำลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และบทบาทหน้าที่ของนักเรียน ให้นักเรียนเข้าใจ โดยเน้นให้นักเรียนทราบถึงข้อตกลงเบื้องต้น บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของนักเรียน

2. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบก่อนที่จะทำการทดลองสอนในชั่วโมงแรก เพื่อศึกษาความรู้ของนักเรียน และเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก เรื่อง การใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย

4. สังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก เรื่อง การใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย

5. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 2 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับข้อและตัวเลือกเพื่อป้องกันการเรียนรู้ข้อสอบ ทำการตรวจให้คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียน

6. ดำเนินการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภายหลังจากสิ้นสุดการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย แล้วรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาสื่อเรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพสื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2=80/80$)

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพสื่อโมชันกราฟิกเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย

หัวข้อ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านการออกแบบ						
1.โครงสร้างสื่อมีความสมบูรณ์และเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มีคุณภาพดีมาก
2.เร้าหรือกระตุ้นความสนใจ ให้เกิดการใฝ่รู้ในเรื่องที่เรียน	4	4	5	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
3.มีความทันสมัยแปลกใหม่แตกต่างไปจากการเรียนปกติ	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
4.เป็นสื่อที่มีการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
5.ตัวหนังสือมีความเหมาะสม อ่านง่าย มองเห็นอย่างชัดเจน	5	4	4	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
เฉลี่ย				4.56	0.51	มีคุณภาพดีมาก
ด้านการนำเสนอ						
1.เป็นสื่อที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ผู้เรียน	5	4	4	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
2.เนื้อหามีความง่ายและเหมาะสมกับวัย	4	4	5	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
3.สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะสอน	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
4.การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นเป็นตอนและต่อเนื่องเข้าใจง่าย	4	4	5	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
5.ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4	4	5	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
เฉลี่ย				4.36	0.51	มีคุณภาพมาก
ด้านการใช้งาน						
1.ภาพชัดเจนเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก

หัวข้อ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
2.สะดวก ง่ายต่อการใช้งาน	5	4	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
3.เป็นสื่อที่มีการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	5	5	4	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
4.เสียงบรรยายและเสียงดนตรีประกอบ เสียงดัง ฟังชัด	5	4	4	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
5.สามารถเข้าใจเนื้อหาได้จากสื่อโมชันกราฟิกที่ได้นำเสนอได้เลย	4	4	5	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
เฉลี่ย				4.48	0.52	มีคุณภาพมาก
เฉลี่ยรวม				4.46	0.51	มีคุณภาพมาก

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพสื่อการสอนโมชันกราฟิกเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัยโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการออกแบบพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.56 S.D. เท่ากับ 0.51 มีคุณภาพดีมาก

ด้านที่ 2 ด้านการนำเสนอพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.36 S.D. เท่ากับ 0.51 มีคุณภาพดีมาก

ด้านที่ 3 ด้านการใช้งานพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.48 S.D. เท่ากับ 0.52 มีคุณภาพดีมาก

สรุปได้ว่า สื่อการสอนโมชันกราฟิกเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัยมีคุณภาพระดับดีมากสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพสื่อโมชันกราฟิกเรื่องการปกป้องข้อมูลส่วนตัว

หัวข้อ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านการออกแบบ						
1.โครงสร้างสื่อมีความสมบูรณ์และเหมาะสม	5	4	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
2.เร้าหรือกระตุ้นความสนใจ ให้เกิดการใฝ่รู้ในเรื่องที่เรียน	4	4	4	4	0.00	มีคุณภาพมาก
3.มีความทันสมัยแปลกใหม่แตกต่างไปจากการเรียนปกติ	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก

หัวข้อ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
4.เป็นสื่อที่มีการประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสม	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
5.ตัวหนังสือมีความเหมาะสม อ่าน ง่าย มองเห็นอย่างชัดเจน	5	4	4	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
เฉลี่ย				4.42	0.52	มีคุณภาพมาก
ด้านการนำเสนอ						
1.เป็นสื่อที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ผู้เรียน	5	4	4	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
2.เนื้อหามีความยากง่ายและ เหมาะสมกับวัย	4	4	4	4	0.00	มีคุณภาพมาก
3.สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่จะสอน	4	5	4	4.3	0.58	มีคุณภาพมาก
4.การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นเป็น ตอนและต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
5.ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
เฉลี่ย				4.36	0.51	มีคุณภาพมาก
ด้านการใช้งาน						
1.ภาพชัดเจนเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
2.สะดวก ง่ายต่อการใช้งาน	5	4	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
3.เป็นสื่อที่มีการประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มีคุณภาพดีมาก
4.เสียงบรรยายและเสียงดนตรี ประกอบ เสียงดัง ฟังชัด	5	5	5	5	0.00	มีคุณภาพดีมาก
5.สามารถเข้าใจเนื้อหาได้จากสื่อ โมชันกราฟิกที่ได้นำเสนอได้เลย	4	5	5	4.6	0.58	มีคุณภาพดีมาก
เฉลี่ย				4.76	0.41	มีคุณภาพดีมาก
เฉลี่ยรวม				4.51	0.50	มีคุณภาพดีมาก

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพสื่อการสอนโมชันกราฟิกเรื่องการปกป้องข้อมูลส่วนตัวโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการออกแบบพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.42 S.D. เท่ากับ 0.52 มีคุณภาพมาก

ด้านที่ 2 ด้านการนำเสนอพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.36 S.D. เท่ากับ 0.51 มีคุณภาพมาก

ด้านที่ 3 ด้านการใช้งานพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.76 S.D. เท่ากับ 0.41 มีคุณภาพดีมาก

สรุปได้ว่า สื่อการสอนโมชันกราฟิกเรื่องการปกป้องข้อมูลส่วนตัวมีคุณภาพระดับมากสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค Learning Together ตามแผนการจัดการเรียนรู้

การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก	เกณฑ์ 80/80	
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	ประสิทธิภาพของผลหลังเรียน (E2)
การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย	86.32	81.05
ค่าเฉลี่ย	86.32	81.05

จากตารางที่ 3 พบว่าประเมินประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.32 และประสิทธิภาพของผลหลังการเรียนการทำแบบทดสอบ (E2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.05 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

ผลการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	19	4.00	1.37	11.398	18	.000*
หลังเรียน	19	7.53	1.67			

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก ของนักเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.53 คะแนน ทั้งนี้ จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสื่อโมชันกราฟิก(Motion Graphic)			
1.สื่อโมชันกราฟิก มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	0.54	พึงพอใจมากที่สุด
2.สื่อโมชันกราฟิก ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.78	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
3.สื่อโมชันกราฟิก มีความน่าสนใจ ดึงดูดในการเรียน	4.64	0.60	พึงพอใจมากที่สุด
4.สื่อโมชันกราฟิก มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้	4.33	0.72	พึงพอใจมาก
5.สื่อโมชันกราฟิก มีตัวอักษร เสียงบรรยายและเสียงดนตรีที่ชัดเจน	4.78	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together			
1.ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชา	4.50	0.66	พึงพอใจมาก
2. ผู้สอนมีการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง	4.53	0.65	พึงพอใจมากที่สุด

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3.ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ	4.58	0.60	พึงพอใจมากที่สุด
4.ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มมากขึ้น	4.42	0.84	พึงพอใจมาก
5.ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	4.61	0.73	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ย	4.53	0.54	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านความรู้ที่ได้รับ			
1.หลังจากกิจกรรมนักเรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น	4.56	0.74	พึงพอใจมากที่สุด
2.นักเรียนมีความเข้าใจและทักษะตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.83	พึงพอใจมาก
3.ความรู้ที่ได้มีความน่าสนใจ สามารถนำมาต่อยอดความรู้เดิมได้	4.64	0.59	พึงพอใจมากที่สุด
4.นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.58	0.55	พึงพอใจมากที่สุด
5.ส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัยต่อตนเองและต่อส่วนรวมมากขึ้น	4.53	0.65	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ย	4.52	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.57	0.13	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัยด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57 S.D. = 0.13) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละหัวข้อ 1) ด้านสื่อโมชันกราฟิก(Motion Graphic) ($\bar{X}$ = 4.60 S.D. = 0.42) 2) ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together ($\bar{X}$ = 4.53 S.D. = 0.54) และ 3) ด้านความรู้ที่ได้รับ มีความสะดวก และง่ายต่อการนำไปเรียนด้วยตนเอง ($\bar{X}$ = 4.52 S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 1) ด้านสื่อโมชันกราฟิก(Motion Graphic) นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60 S.D. = 0.42) 2) ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Learning Together นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.41 S.D. = 0.53) และ 3) ด้านความรู้ที่ได้รับนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.52 S.D. = 0.48)

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

การศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย

1. ผลการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบ LT (Learning Together) สรุปได้ว่าสื่อการสอนสื่อโมชันกราฟิกที่ 1 เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่า S.D. เท่ากับ 0.51 มีคุณภาพมาก และสรุปได้ว่าสื่อการสอนสื่อโมชันกราฟิกที่ 2 เรื่อง การปกป้องข้อมูลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่า S.D. เท่ากับ 0.50 มีคุณภาพดีมาก พบว่าการประเมินประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิก เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค Learning Together ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.32 และประสิทธิภาพของผลหลังการเรียนรู้แบบทดสอบ (E2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.05 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยได้นำแนวคิดการออกแบบโมชันกราฟิกของ ดวงกมล อังคุนะ (2559) มาเป็นแนวทาง ในการพัฒนาและออกแบบ โมชันกราฟิกตามแผนจัดการเรียนรู้ เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่าง ปลอดภัย โดยมีขั้นตอนการออกแบบคือ การวางแผน การเขียนเอกสารการออกแบบโมชันกราฟิก เตรียมความพร้อมสื่อโมชันกราฟิก การทดสอบโมชันกราฟิก การเผยแพร่โมชันกราฟิก ส่งผลให้ โมชันกราฟิกที่ผู้วิจัยออกแบบสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของปัญญาพัฒน์ ชันทอง,(2566) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบ Motion Graphic On Demand รายวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบ Motion Graphic On Demand รายวิชานวัตกรรมและ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษา สาขาการศึกษา ปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 83.69/82.29 นั่นคือ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบ Motion Graphic On Demand รายวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้

ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน โดยรวมร้อยละ 83.69 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยรวมร้อยละ 82.29 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบ Motion Graphic On Demand รายวิชา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร การศึกษาและการเรียนรู้ มีการออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้แก่ การเตรียมเนื้อหา หรือกิจกรรม สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และการให้คะแนนแต่ละกิจกรรมและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ผลการเรียนรู้ เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัยโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบ LT (Learning Together) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คะแนน และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.53คะแนน และผลการเรียนรู้เรื่องการปกป้องข้อมูลส่วนตัว โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบ LT (Learning Together : LT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.00 คะแนน และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.26 ทั้งนี้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้ใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบ LT (Learning Together : LT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีพัฒนาการช้ากว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียนสามารถเรียนรู้ได้ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย กัญญารัตน์ ทองแมน,(2566) การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการนำเทคโนโลยีมาแก้ปัญหาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้โมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยโมชันกราฟิก จากการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยของผลการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.55 คะแนน และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.13 คะแนน จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จากการจัดการเรียนรู้พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การจัดการเรียนรู้ด้วยโมชันกราฟิกเมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการสอนแบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้

สูงขึ้นได้ ทั้งนี้ เนื่องจากโมชันกราฟิกมีลักษณะเป็นสื่อมัลติมีเดียที่มีองค์ประกอบทั้งภาพกราฟิก ข้อความเสียงสวิตีโอและแอนิเมชันนำมาประกอบกันแล้วสร้างการเคลื่อนไหวในการนำเสนอเนื้อหา บทเรียนอย่างเป็นขั้นตอนและน่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ สร้างการรับรู้และ ประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้นักเรียนอยากจะเรียนรู้ในบทเรียนและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$ S.D. = 0.13) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละหัวข้อ 1) ด้านสื่อโมชันกราฟิก(Motion Graphic) ($\bar{X} = 4.60$ S.D. = 0.42) 2) ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค Learning Together ($\bar{X} = 4.53$ S.D. = 0.54) และ 3) ด้านความรู้ที่ได้รับ มีความ สะดวก และง่ายต่อการนำไปเรียนด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.52$ S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ปรากฏว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 1) ด้านสื่อโมชันกราฟิก(Motion Graphic) นักเรียนมีความ พึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$ S.D. = 0.42) 2) ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค Learning Together นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$ S.D. = 0.53) และ 3) ด้านความรู้ที่ได้รับนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.52$ S.D. = 0.48) สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อโมชันกราฟิกในระดับมาก การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจทุกด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพสื่อ ด้านวิธีการสอน แลด้านความรู้ที่ได้รับ นอกจากนี้ นักเรียนยังได้รับความรู้ ความสนุกสนาน ความน่าสนใจจาก เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามกระบวนการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ โดยมีผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนตลอดการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิติยา สร้างนอก, (2566) การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องวัสดุและอุปกรณ์พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการ จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีความจริงเสริม AR ร่วมวิธีการสอนแบบร่วมมือ การวิจัยความ พึงพอใจของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคโนโลยี ความจริงเสริม เรื่องวัสดุและเครื่องมือพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจอยู่

ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30) สรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีความจริงเสริมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจมากทุก ด้าน (ค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.40) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจทุกด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพสื่อ ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้และด้านความรู้ที่ได้รับ นอกจากนี้นักเรียนยังได้รับความรู้ ความสนุกสนาน ความน่าสนใจจากเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และช่วยสร้างความสนใจในการเรียน ครูทันสมัย น่าตื่นเต้น การใช้งานอุปกรณ์สะดวกต่อการใช้งาน สร้างความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนมากขึ้น เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและเห็นภาพได้จริง จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างปลอดภัย ด้วยเทคนิค Learning Together ร่วมกับการใช้สื่อโมชันกราฟิก ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทำให้นักเรียนมีพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อควรคำนึงในการนำแบบฝึกดังกล่าวไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลในการอ้างอิงผลการพัฒนาผลการเรียนรู้จากการเรียนการสอนโดยใช้โมชันกราฟิกได้
2. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้สามารถอ้างอิงถึงมูลเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการแก้ปัญหาตลอดจนการวัดประเมินผลทักษะที่เกิดจากกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากระบวนการพัฒนาในรูปแบบอื่นๆที่หลากหลายเพื่อให้ได้สารสนเทศ และ ผลการวิจัยใหม่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสร้างโมชันกราฟิกอย่างยั่งยืน
2. ควรศึกษาด้านพฤติกรรมและแรงจูงใจในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อที่จะสามารถออกแบบสื่อที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา คำสมบัติ. (2553). **ประสิทธิภาพการใช้แบบฝึกหัดรายกลุ่มในรายวิชาการวิจัย**
ดำเนินงาน. รายงานผลการวิจัย. มหาสารคามคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ดวงกมล อังคุนะ. (2559). **การพัฒนาโมชันกราฟิกเรื่อง พระมหาเจดีย์ชัยมงคล.** คณะเทคโนโลยี
สารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิตินา แชนมณี. (2548). **รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย.** กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิศ สุวรรณเจริญ. (2559). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.** สืบค้น ธันวาคม, 1, 2561, [Online].
- พิชญาภา ยืนยาว และณัฐวรรณ พุ่มต้อย. (2560). **รูปแบบการเรียนการสอนแบบบันเทิงของ**
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วารสาร Veridian E-Journal มหาวิทยาลัย
ศิลปากร ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, 10(3), 904-
920.
- พงษ์พิพัฒน์ สายทอง. (2560, พฤษภาคม-สิงหาคม).**การพัฒนาโมชันอินโฟกราฟิกเพื่อ**
ประชาสัมพันธ์หลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. Veridian E-Journal, Silpakorn University, ฉบับภาษาไทย สาขา
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, 10(2).
- วรรณทิภา ธรรมโชติ. (2562). **การพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกเพื่อประกอบการเรียนรู้รายวิชา**
ส22101 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สืบค้นจาก <http://www.ph02.tci-thaijo.org/index.php>.
- เวชยันต์ ปันธรรม. (2560). **การผลิตสื่อโมชันกราฟิกเรื่องระบบเสียงรอบทิศทาง 7.1** **ชาแนล**
production of motion graphic media 7.1 channel. [Online].

การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่สำหรับการปฏิวัติทางการศึกษาดิจิทัล Developing Competencies of New Generation Thai Language Teachers for the Digital Education Revolution

วรพล ศรีเทพ¹

Worapol Srithep¹

Received : April 26, 2023; Revised : December 26, 2023; Accepted : December 31, 2023

บทคัดย่อ

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้สร้างความท้าทายต่อวิธีการสอนภาษาไทยแบบดั้งเดิม ซึ่งอาจทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจหากครูยังยึดติดกับวิธีการสอนเก่าที่ขาดการบูรณาการเทคโนโลยี สื่อการสอนที่น่าสนใจ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยนิพนธ์บทความนำเสนอรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล เรียกว่า "COOLTHAISA" ประกอบด้วยกระบวนการพัฒนาและสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล ได้แก่ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล ประกอบด้วย การเสริมสร้างความรู้ดิจิทัล เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบผสมผสาน ออกแบบสื่อมัลติมีเดีย ประยุกต์ใช้เกมเพื่อการเรียนรู้ ปรับวิธีสอนตามความต้องการรายบุคคล ประยุกต์ใช้การประเมินผลดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน นำเทคโนโลยี VR/AR มาใช้ แลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี ยอมรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล ประกอบด้วย ปรับตัวอย่างมืออาชีพ เครื่องจักรสร้างสรรคการเรียนรู้ เปลี่ยนรูปแบบใหม่ โลกจำลองพลิกการเรียนรู้ ปัญญาแห่งการเรียนรู้ถาวร ซึ่งกระบวนการพัฒนาข้างต้นจะเป็นการช่วย

¹ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๐๒ (บ้านเกาะเต่า) จังหวัดตรัง : Thairath Witthaya School, Trang Province. E-mail: worapol.sri@hotmail.com

ส่งเสริมการปฏิรูปการสอนภาษาไทยยุคใหม่อันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่, การศึกษาดิจิทัล, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Abstract

The digital technology revolution has created challenges for traditional Thai language teaching methods. Students may lack motivation if teachers remain attached to old teaching methods that lack technology integration, engaging teaching materials, and diverse learning processes. This article presents a model for developing competencies of new-generation Thai language teachers in the digital education era called "COOLTHAISA," which comprises the development process and competencies for new-generation Thai language teachers in digital education. The development process includes digital literacy enhancement, blended learning optimization, multimedia design, game-based learning application, personalized instruction adjustment, digital assessment application, learner data analysis, VR/AR technology implementation, knowledge and best practices sharing, and continuous learning adoption. The competencies of new-generation Thai language teachers in digital education consist of professional adaptation, learning creation machinery, new format transformation, learning transformation through simulation, and permanent learning intelligence. These development processes will help promote the reform of modern Thai language teaching, which is essential to stimulate current learners' interest.

Keywords: New-Generation Thai Language Teacher Competency Development, Digital Education, Active Learning Management

บทนำ

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อแวดวงการศึกษาไทยนั้นเป็นความจริง เทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมอย่างสิ้นเชิง โดยสร้างโอกาสใหม่ๆ ในการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ และตอบโจทย์ผู้เรียนมากขึ้น การนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการศึกษาอย่างเหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้อย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการเข้าถึงแหล่งความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และการประเมินผลที่รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและออกแบบกระบวนการอย่างรอบคอบ รวมถึงการพัฒนาทักษะของครูผู้สอนให้สามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งเท่านั้น หากขาดการออกแบบและการบริหารจัดการที่ดี ก็อาจไม่สามารถบรรลุประสิทธิผลสูงสุดในด้านการศึกษาได้ (อมรรัตน์ แก่นสาร และคณะ, 2560)

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวล้ำไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูปและปรับตัวเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคสมัยใหม่ให้ได้มากที่สุด ดังนั้น การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยให้ทันสมัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยครูผู้สอนควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เช่น แอปพลิเคชัน สื่อมัลติมีเดีย เกมการศึกษา เป็นต้น มาบูรณาการและประยุกต์ใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นแรงจูงใจของผู้เรียนให้มากขึ้น (วุฒิชัย ภูดี และชัยณรงค์ เพียรภาย ลุน, 2564) นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการทำงานเดี่ยว งานกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ ก็จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ การสร้างสมรรถนะใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับบริบทการศึกษายุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ มิใช่เพียงการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสมรรถนะอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้จัดการเรียนรู้ มืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ การประยุกต์ใช้เครื่องมือประเมินผลดิจิทัล การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่

เป็นต้น การสร้างครุภาษาไทยรุ่นใหม่ให้มีความพร้อมด้านสมรรถนะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล จึงจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยก้าวสู่อนาคตใหม่อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พระปลัดสถาพร ปุ่มเป้า, 2565)

การศึกษาดิจิทัล

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวงการการศึกษาอย่างถอนรากถอนโคน (พิชญ์สินี มะโน, 2562) นำพาโอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ มาสู่ระบบการเรียนการสอน เรากำลังก้าวเข้าสู่ยุคการศึกษาดิจิทัลอย่างแท้จริงที่การเรียนรู้ไม่จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียนหรือสถาบันการศึกษาเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ตลอดเวลาผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแอปพลิเคชัน สื่อมัลติมีเดีย แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ฯลฯ ได้เปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด

การศึกษายุคดิจิทัล ถือเป็นการศึกษาที่ได้รับการปฏิรูปโดยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ที่ก้าวหน้า การเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ได้กลายเป็นเรื่องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และมีความยืดหยุ่นสูง (บุญชนก ธรรมวงศา, 2561) มีลักษณะที่โดดเด่นดังนี้

1. การเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ที่กว้างขวาง เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้มากมายจากทั่วทุกมุมโลกได้ทันที ไม่ว่าจะเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทเรียนออนไลน์ วิดีโอบรรยาย และการสัมมนาผ่านเว็บ
2. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและการเรียนรู้ ครูและนักเรียนสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นส่วนตัวและมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ที่มีการทดสอบและกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล
3. การพัฒนาทักษะดิจิทัลในหมู่นักเรียน การศึกษาดิจิทัลส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะดิจิทัลอย่างเช่นการค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล, และการใช้งานซอฟต์แวร์ต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในโลกยุคใหม่

4. ความท้าทายในการจัดการกับข้อมูลขนาดใหญ่ การมีข้อมูลการเรียนรู้จำนวนมากสร้างโอกาสในการวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ แต่ก็ต้องการเทคนิคในการจัดการและปกป้องข้อมูลเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

กล่าวสรุป คือ การเข้าสู่ยุคการศึกษาดิจิทัลต้องการการปรับตัวของทั้งครูและนักเรียนให้สามารถใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างเชี่ยวชาญ และพัฒนาความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนและการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาในทุกระดับสามารถตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

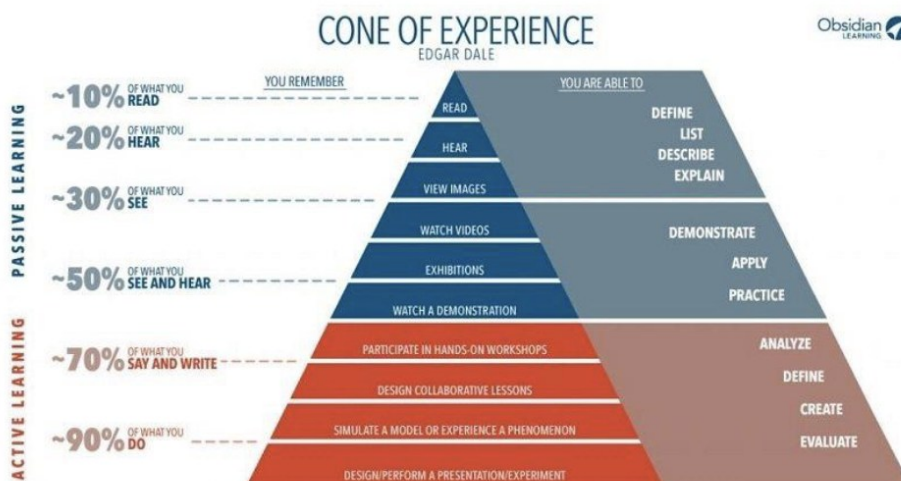
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) สอดคล้องอย่างยิ่งกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล เพราะครูต้องออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความหมาย (Meaning Making) ผ่านสื่อและเครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน หรือแอปพลิเคชันเสริมการเรียนรู้เชิงโต้ตอบ (ศรีนวน คุ่มครอง, 2561) ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้องค์ความรู้กับสถานการณ์จริง ตลอดจนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ในขณะที่ครูก็ต้องพัฒนาทักษะทางดิจิทัลและความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการชั้นเรียนให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงรุก (Active Engagement) และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้เชิงรุกให้ความสำคัญกับประสบการณ์ตรง ความสนใจ ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น (บรรจง อมรชีวิน, 2557) โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง ไม่ใช่แค่นั่งฟังและจดบันทึก แต่จะต้องเกิดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง เช่น การอ่าน เขียน อภิปราย แก้ปัญหา หรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงร่วมกับกิจกรรมที่หลากหลาย (บอนเวลล์ และไอสัน, 1991 อ้างถึงใน ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์สกุล, 2557)

ครูผู้สอนจึงต้องมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนบริบทและบรรยากาศในชั้นเรียนที่สามารถบูรณาการความหลากหลายทางด้านเนื้อหาวิชาเข้ากับการพัฒนาขีดความสามารถ

และสร้างรูปแบบกิจกรรมที่นักเรียนอยากลงมือทำและเรียนรู้ด้วยตนเอง (ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์ สกุล, 2557) โดยครูควรจัดกิจกรรมแบบเชิงรุก (สง่ามงคล เผ่าจินดา, 2562) เช่น 1) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 2) จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Learner Centered Learning) 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลข่าวสารด้วยตนเอง (Information Activities Learning) 4) จัดกิจกรรมกระบวนการคิดและแก้ปัญหา (Problem Solving Learning) 5) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) 6) จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา (Continuous Learning Activities)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและรักษาผลการเรียนรู้ได้อย่างยาวนานมากกว่าการเรียนรู้แบบพาสซีฟ (Passive Learning) อย่างการบรรยายเพียงอย่างเดียว เนื่องจากการเรียนรู้เชิงรุกสอดคล้องกับการทำงานของสมองมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสมองจะสามารถจดจำสิ่งที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ดีกว่า เช่น การได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและครู หรือนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ข้อมูลเหล่านี้จะถูกจดจำในระยะยาว (Long Term Memory) มากกว่าการเรียนรู้แบบนั่งฟังคำบรรยายเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่า กระบวนการเรียนรู้เชิงรุกส่งผลให้ผู้เรียนสามารถรักษาความจำและผลการเรียนรู้ได้ยาวนานกว่าการเรียนรู้แบบพาสซีฟ ดังนั้นการนำเทคนิคการสอนแบบเชิงรุกมาใช้ จึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่ได้เรียนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและยาวนานกว่าการเรียนรู้แบบเดิม ๆ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรวยแห่งประสบการณ์ของเอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale's)
ที่มา <https://elearningindustry.com/cone-of-experience-what-really-is>

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นแนวทางที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างความรู้และความเข้าใจด้วยตนเองผ่านกิจกรรมและประสบการณ์ตรง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่พึงประสงค์

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเชิงรุก (Active Learning)

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและพัฒนาทักษะทางภาษา การคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการแก้ปัญหา ครูในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการสอนอย่างสร้างสรรค์ เช่น ใช้สื่อออนไลน์ เกมจำลองสถานการณ์ หรือแอปพลิเคชันอินเทอร์แอคทีฟ เพื่อสร้างแรงจูงใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติภาษาอย่างหลากหลายและเป็นรูปธรรม (ปริญญ์ วชิรสินธุ, 2563) ดังนี้

1. การสอนแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Discussion) เป็นการส่งเสริมการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในหมู่นักเรียน เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหาภาษาไทยได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น วิธีการ

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 4-6 คน แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้อภิปรายหรือวิเคราะห์เนื้อหาหรือหัวข้อที่ได้รับ ซึ่งสามารถรวมถึงการอ่านและวิเคราะห์บทละคร วรรณคดี หรือบทความ

2. การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) เป็นการพัฒนาทักษะการวิจัยและการนำเสนอของนักเรียน และเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง วิธีการ นักเรียนเลือกหัวข้อโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เช่น การศึกษาเกี่ยวกับพิธีกรรมไทย วรรณคดีไทย หรือประเพณีไทย และจัดทำโครงงานตามที่กำหนด (ไพฑูรย์สินลาร์ตัน, 2561)

3. การใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia Usage) เป็นการสร้างความน่าสนใจและความเข้าใจที่ดีขึ้นผ่านการใช้สื่อมัลติมีเดีย วิธีการ ใช้วิดีโอ เกม หรือแอปพลิเคชันเพื่อนำเสนอเนื้อหาภาษาไทย ซึ่งสามารถรวมถึงการเรียนรู้ผ่านสื่อโต้ตอบ หรือการใช้เทคโนโลยี AR ในการเรียนวรรณคดีไทย

4. การแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจในบริบทตัวละคร และธีมของวรรณกรรมไทย วิธีการ นักเรียนรับบทเป็นตัวละครจากวรรณคดีหรือเรื่องราวที่ศึกษา และแสดงออกซึ่งสถานการณ์ต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2560)

5. การสอนผ่านปัญหา (Problem-Based Learning) เป็นการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจของนักเรียน วิธีการ นักเรียนต้องหาข้อมูลและแก้ไขปัญหาหรือคำถามที่ยากที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย ตัวอย่างเช่น การสำรวจว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในยุคดิจิทัลมีผลต่อการใช้ภาษาอย่างไร (พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และพระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ, 2565)

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยวิธีเชิงรุกเหล่านี้สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบองค์รวม โดยเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับกับชีวิตประจำวันและสังคมไทย ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกและมีความหมายมากยิ่งขึ้น

เทคนิควิธีการสอนแบบ "Open Approach" ในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่

วิธีการสอนแบบ "Open Approach" ในการสอนภาษาไทย เป็นการประยุกต์ใช้ในภาษาไทยที่ทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนได้ ในขณะเดียวกันยังช่วยในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่ให้สามารถปรับตัวเข้ากับการปฏิบัติทางการศึกษาดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการโดยแบ่งตามบทบาทของครูและนักเรียนตามช่วงวัย (พงศ์พิชญ์ เฝ้าปาน, 2562) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจหัวข้อเรียนรู้โดยอิสระ (Open Exploration)

ให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจภายในวิชาภาษาไทย เช่น การศึกษาเกี่ยวกับนักเขียนไทยที่นักเรียนชื่นชอบ หรือหัวข้อที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ครูสร้างกรอบคำถามเปิดที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าและสำรวจหัวข้อเหล่านั้นโดยลึกซึ้ง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและส่วนตัว บทบาทของครู: ครูทำหน้าที่เป็นผู้สร้างกรอบคำถามเปิดและมอบโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่ตนสนใจเพื่อสำรวจ และให้การสนับสนุนทั้งทางวัสดุและทรัพยากรที่จำเป็น บทบาทของนักเรียน: นักเรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อและดำเนินการวิจัยหรือสำรวจเรื่องราวที่สนใจ การบูรณาการสำหรับช่วงวัย ปฐมวัย ใช้การเรียนรู้ผ่านการเล่นและการเล่าเรื่องเพื่อสำรวจภาษา วัยรุ่น ให้โอกาสในการเลือกหัวข้อที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหรือวรรณกรรมไทยที่ตนสนใจเพื่อการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง

ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสร้างความเข้าใจ (Diverse Activities)

จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเขียนบันทึกส่วนตัว การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาท หรือการสร้างสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจและความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน บทบาทของครู ครูออกแบบและนำเสนอกิจกรรมที่หลากหลาย และให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเพื่อช่วยนักเรียนในการพัฒนาความเข้าใจบทบาทของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วม

และใช้เทคนิคต่างๆ ในการแสดงความคิดเห็นและความเข้าใจการบูรณาการสำหรับช่วงวัย เยาวชน ใช้กิจกรรมเช่นการทำโครงการหรือการแสดงบทบาทเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การตั้งคำถามเปิด (Open-Ended Questions)

ครูใช้คำถามที่เปิดกว้างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์ คำถามเหล่านี้ควรสนับสนุนให้นักเรียนค้นหาคำตอบหลายๆ ทางและสามารถนำไปสู่การสำรวจหัวข้อที่กว้างขึ้น คำถามเหล่านี้ควรเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงกับบริบทและประสบการณ์ของนักเรียน บทบาทของครู: ครูจัดทำคำถามเปิดที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดและสำรวจคำตอบหลากหลาย บทบาทของนักเรียน: นักเรียนตอบสนองต่อคำถามเหล่านั้น และค้นหาคำตอบโดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การบูรณาการสำหรับช่วงวัย วัยรุ่นและนักศึกษา: เน้นการวิจัยและการวิเคราะห์เชิงลึก สร้างการเรียนรู้ที่มีการวิพากษ์วิจารณ์

ขั้นตอนที่ 4 การใช้การประเมินแบบสะท้อน (Reflective Assessment)

การประเมินไม่เน้นที่ผลลัพธ์สุดท้ายเท่านั้น แต่เน้นการประเมินกระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการสะท้อนของนักเรียนตลอดทั้งกิจกรรม ใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น พอร์ตโฟลิโอ การสะท้อนความคิดผ่านบันทึกประจำวัน หรือการนำเสนอผลงาน บทบาทของครู ครูประเมินนักเรียนผ่านกระบวนการสะท้อนความคิดและการวิเคราะห์ที่นักเรียนแสดงออกมา บทบาทของนักเรียน นักเรียนใช้โอกาสนี้เพื่อตรวจสอบและประเมินผลงานของตนเอง การบูรณาการสำหรับช่วงวัย วัยรุ่น ใช้พอร์ตโฟลิโอและการสะท้อนผ่านบันทึกประจำวันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การบูรณาการเทคโนโลยีกับกระบวนการสอนภาษาไทย ผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้อย่างอิสระ ไม่เพียงช่วยให้ครูปรับบทบาทจากการถ่ายทอดเนื้อหาไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกและที่ปรึกษาด้านการเรียนรู้ แต่ยังส่งเสริมสมรรถนะของครูในยุคดิจิทัลให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อสอนและประเมินผล ตลอดจนการออกแบบเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ตรงจุดมากขึ้น กระบวนการเหล่านี้ยังเปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกฝนการบริหารจัดการข้อมูล สร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ และประยุกต์ใช้วิธีการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากจะพัฒนาทักษะทางภาษาและการคิด

วิเคราะห์ของผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ครูพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่ได้อย่างมั่นใจ และต่อเนื่อง

การสอนภาษาไทยยุคใหม่กับการใช้เครื่องมือดิจิทัล

เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการสอนภาษาไทยตามสาระการเรียนรู้ 5 สาระของภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ที่ 1 การฟังและพูด สาระการเรียนรู้ที่ 2 การอ่าน สาระการเรียนรู้ที่ 3 การเขียน สาระการเรียนรู้ที่ 4 วรรณคดี และสาระการเรียนรู้ที่ 5 ภาษาศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) สามารถจัดเป็นการใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เหมาะสม (ครุศาสตร์ปัญญา, 2563) ได้ดังนี้

สาระการเรียนรู้ที่ 1 การฟังและพูด เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ TED Talks: ใช้วิดีโอ TED Talks เพื่อฟังและวิเคราะห์การใช้ภาษา ซึ่งสามารถใช้เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดได้ และ Google Meet หรือ Zoom ใช้เพื่อการประชุมออนไลน์ สามารถส่งเสริมการสนทนาและการซักถามระหว่างครูกับนักเรียน หรือการทำกิจกรรมกลุ่ม

สาระการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเครื่องมือที่นิยมใช้ คือ Epic! - Kids' Books and Videos แพลตฟอร์มที่มีหนังสือและวิดีโอสำหรับเด็ก มีเนื้อหาทั้งภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ สำหรับการฝึกอ่าน และ Quizlet สร้างชุดการ์ดคำศัพท์หรือคำถามเพื่อการทบทวน ช่วยในการฝึกความเข้าใจในการอ่าน

สาระการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนเครื่องมือที่นิยมใช้ คือ Grammarly หรือ Hemingway Editor เครื่องมือช่วยในการเขียนที่ตรวจสอบไวยากรณ์และความถูกต้องของภาษา สามารถใช้ปรับปรุงคุณภาพงานเขียน และ Google Docs ใช้สำหรับการเขียนและการทำงานร่วมกันออนไลน์ ช่วยในการวางแผนและจัดรูปแบบงานเขียน

สาระการเรียนรู้ที่ 4 วรรณคดี เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ YouTube หรือ Vimeo ใช้สำหรับดูการแสดงหรือการอ่านวรรณกรรมไทย ช่วยให้นักเรียนสามารถเห็นตัวอย่างการตีความและการนำเสนอทางวรรณกรรม และ Padlet ใช้เพื่อสร้างกระดานสำหรับโพสต์และแชร์ความคิดเห็นหรือวิเคราะห์งานวรรณคดี

สาระการเรียนรู้ที่ 5 ภาษาศาสตร์ เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ Duolingo หรือ Rosetta Stone แม้จะเป็นแพลตฟอร์มสำหรับภาษาต่างประเทศ แต่มีส่วนที่เกี่ยวกับภาษาไทย ใช้สำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและการใช้ภาษา และ Anki โปรแกรมสำหรับสร้างและจำบัตรคำศัพท์หรือบัตรเรียนรู้ ที่สามารถปรับแต่งเพื่อศึกษาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ไทย

การใช้เครื่องมือเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบอิสระและการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน หรือนักเรียนกับครูเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การสอนและการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัลได้ดี

สมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่

สมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่ควรประกอบไปด้วยหลายประการที่เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและการศึกษาในยุคปัจจุบัน (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2561) ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ครูภาษาไทยรุ่นใหม่ต้องมีความชำนาญในการใช้ภาษาที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเขียนและการพูด เพื่อสามารถถ่ายทอดความรู้และกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตรงจุด รวมถึงการเสริมสร้างทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในยุคดิจิทัล

2. การใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษา ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการศึกษา ครูภาษาไทยจำเป็นต้องเข้าใจและสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการออกแบบและจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ การสร้างสื่อมัลติมีเดียเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เนื้อหาที่พวกเขาอ่านหรือเขียนได้อย่างมีเหตุผลและมีพื้นฐาน

3. การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เนื้อหาที่ได้รับอย่างเป็นอิสระ เช่น ในการวิเคราะห์งานเขียน การตีความงานวรรณกรรม หรือการวิพากษ์วิจารณ์ข่าวสารต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

4. ความเข้าใจในวัฒนธรรมและสังคมไทย ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมไทย ช่วยให้ครูสามารถนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของนักเรียนได้อย่างมีส่วนร่วมและเป็นปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคม

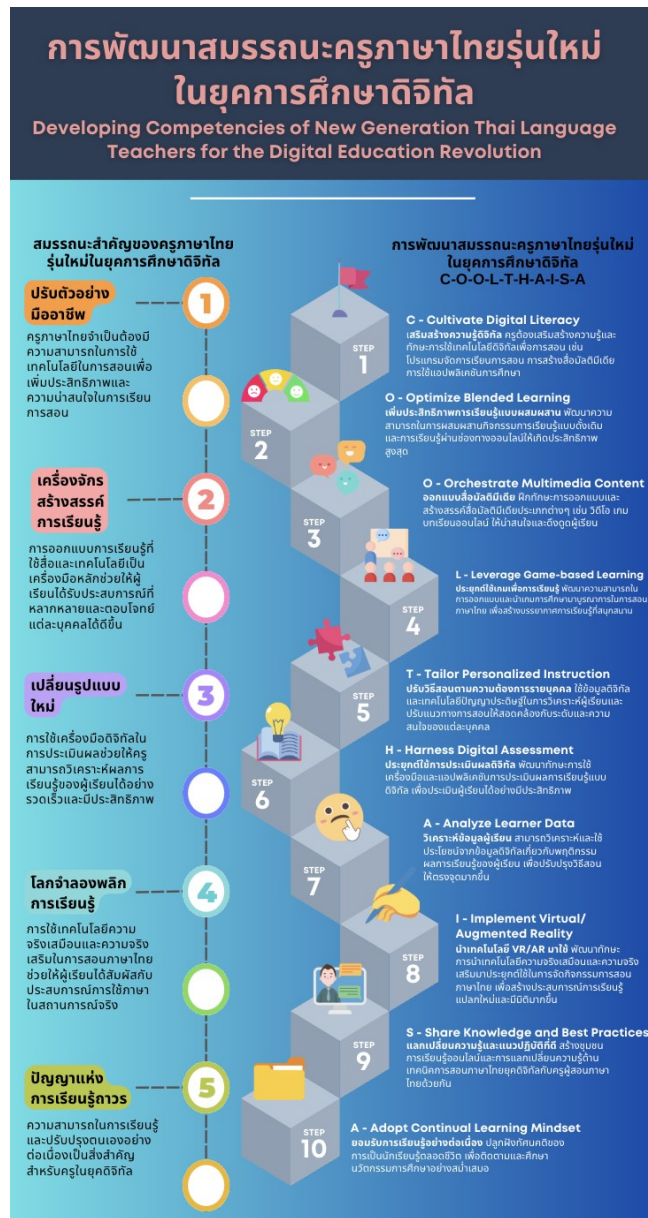
5. การประเมินและการวัดผลที่มีประสิทธิภาพการประเมินที่หลากหลายและเป็นธรรม สำหรับนักเรียนทุกคนเป็นสิ่งจำเป็น ครูควรสามารถออกแบบและใช้เครื่องมือการประเมินที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคลและใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงแนวทางการสอน

6. ความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการนำพานวัตกรรมเข้าสู่ห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ครูยังควรมีทักษะในการเป็นแบบอย่างที่ดีและสามารถจูงใจนักเรียนและเพื่อนร่วมงานได้

ครูภาษาไทยยุคใหม่จำเป็นต้องมีทั้งความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทย และความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้นักเรียนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป แนวทางการพัฒนาอาจเริ่มต้นจากการเพิ่มพูนความรู้ด้านดิจิทัลและสื่อสารสนเทศ ผ่านการเข้าอบรมหรือเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ที่มุ่งเน้นการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนภาษาไทยร่วมสมัย นอกจากนี้ครูควรมุ่งค้นหาและสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น สื่อออนไลน์ แอปพลิเคชันอินเทอร์แอคทีฟ หรือแพลตฟอร์มสื่อสังคม (Social Media) เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ดึงดูดผู้เรียนและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เมื่อครูพัฒนาสมรรถนะเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง ก็จะสามารถปรับประยุกต์แนวทางการสอนให้ทันต่อสถานการณ์ พร้อมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาไทยที่ยั่งยืนและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่: กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล

การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัลนับเป็นเรื่องสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุนและผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในแง่ของการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัย นี่คือหลักการบางประการที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาไทย โดยรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยในยุคการศึกษาดิจิทัลที่ผู้นิพนธ์บทความนำเสนอ เรียกว่า "COOLTHAISA" ซึ่งใช้หลักการคิดจากแนวคิดดังนี้ 1) หลักการของการเรียนรู้แบบบูรณาการเทคโนโลยี หลักการนี้เน้นการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ 2) หลักการของการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วม ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การใช้เกมและสื่อมัลติมีเดียในการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 3) หลักการของการประเมินผลแบบซื่อสัตย์และต่อเนื่อง การประเมินผลที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อติดตามและวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้แบบสอบถามดิจิทัล และการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวและปรับเปลี่ยนแนวทางการสอนได้อย่างเหมาะสม 4) หลักการของการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์และเป็นไดนามิก การนำเทคโนโลยีความจริงเสมือน (VR) และความจริงเพิ่มเติม (AR) เข้ามาใช้ในการสอน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์สูงและมีมิติมากขึ้น และ 5) หลักการของการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี สร้างชุมชนการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีในการสอนและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยใช้หลักการหลักที่ครอบคลุมถึงการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาไทยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบในกระบวนการ COOLTHAISA สามารถอธิบายรูปแบบแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2 การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยในยุคการศึกษาดิจิทัล ที่มา ผู้opinธ์บทความวิชาการ

อธิบายรายละเอียดกระบวนการ ดังนี้

1. C - Cultivate Digital Literacy (เสริมสร้างความรู้ดิจิทัล) การพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับครูจำเป็นต้องครอบคลุมการฝึกอบรมที่ครบถ้วน ทั้งการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การผลิตและตัดต่อสื่อวิดีโอ ตลอดจนการสร้างเนื้อหาแบบมีปฏิสัมพันธ์
2. O - Optimize Blended Learning (พัฒนาการเรียนรู้แบบผสมผสาน) การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีประสิทธิภาพต้องสร้างความสมดุลระหว่างการสอนแบบดั้งเดิมและรูปแบบออนไลน์
3. O - Orchestrate Multimedia Content (สร้างสรรค์สื่อมัลติมีเดีย) การพัฒนาความสามารถในการผลิตสื่อการสอนที่หลากหลาย ทั้งวิดีโอคุณภาพสูง บทเรียนออนไลน์ และเกมเพื่อการศึกษา
4. L - Leverage Game-based Learning (ใช้เกมเป็นเครื่องมือการเรียนรู้) การนำเกมมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะใหม่ผ่านการเล่นและการทดลองอย่างเป็นธรรมชาติ
5. T - Tailor Personalized Instruction (ปรับการสอนตามความต้องการเฉพาะบุคคล) การจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคล โดยใช้ข้อมูลดิจิทัลวิเคราะห์ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน
6. H - Harness Digital Assessment (ใช้การประเมินผลดิจิทัล) การประยุกต์ใช้เครื่องมือประเมินผลดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ แบบสอบถาม และเกมการประเมิน เพื่อติดตามและวิเคราะห์พัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว
7. A - Analyze Learner Data (วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน) การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนช่วยให้ครูสามารถตรวจสอบและเข้าใจพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และการตอบสนองต่อวิธีการสอนต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับแนวทางการสอน
8. I - Implement Virtual/Augmented Reality (บูรณาการเทคโนโลยี VR/AR) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) และความเป็นจริงเสริม (AR) ในการสอนภาษาไทย

9. S - Share Knowledge and Best Practices (แบ่งปันความรู้และวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ) การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ออนไลน์สำหรับครูภาษาไทย เพื่อแบ่งปันประสบการณ์เทคนิคการสอน และนวัตกรรมทางการศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน

10. A - Adopt Continual Learning Mindset (ปลูกฝังแนวความคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต) การสร้างทัศนคติที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูและนักเรียนพร้อมรับและปรับตัวกับนวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

กระบวนการ COOLTHISA เป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยในยุคดิจิทัล ช่วยให้ครูสามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ และรับมือกับความท้าทายในโลกดิจิทัลได้อย่างมั่นใจ

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทยยุคการศึกษาดิจิทัล

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทยในยุคการศึกษาดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและการปรับตัวของกระบวนการเรียนการสอนในสถานการณ์ปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น การมีสมรรถนะเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขาได้เป็นอย่างดี

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทย ยุคการศึกษาดิจิทัล	ลักษณะของสมรรถนะ
1. ปรับตัวอย่างมืออาชีพ	ครูภาษาไทยจำเป็นต้องปรับตัวอย่างมืออาชีพ โดยเน้นความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าสนใจในการเรียนการสอน
2. เครื่องจักรสร้างสรรค์การเรียนรู้	การออกแบบการเรียนรู้ที่ใช้สื่อและเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหลักช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและตอบโต้แต่ละบุคคลได้ดีขึ้น

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทย ยุคการศึกษาดิจิทัล	ลักษณะของสมรรถนะ
3. เปลี่ยนรูปแบบใหม่	การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผลช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4. โลกจำลองพลิกการเรียนรู้	การใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือนและความจริงเสริมในการสอนภาษาไทยช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับประสบการณ์การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
5. ปัญหาแห่งการเรียนรู้ถาวร	ความสามารถในการเรียนรู้และปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูในยุคดิจิทัล

การมีสมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้ครูภาษาไทยสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับยุคสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างดีที่สุด พร้อมทั้งสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและน่าสนใจให้กับผู้เรียน

กล่าวสรุป คือ การเปลี่ยนแปลงสมรรถนะของครูภาษาไทยตามแนวคิดนี้ จะช่วยให้สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงแค่นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เท่านั้น แต่ยังต้องมีความคิดสร้างสรรค์ และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยยุคดิจิทัลสู่ความสำเร็จ

บทสรุป

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาไทยในทุกระดับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมได้รับความท้าทายอย่างมากจากการเข้ามาของเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ที่เปิดโอกาสให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวล้ำไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วนี้ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูปและปรับตัวเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคสมัยใหม่ให้ได้มากที่สุด หากครูผู้สอนยังยึดติดกับวิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ขาดการบูรณาการเทคโนโลยี ขาดสื่อการสอนที่น่าสนใจ และขาดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ก็อาจส่งผลให้นักเรียนรุ่นใหม่ขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยในที่สุด เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยครูผู้สอนควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น แอปพลิเคชัน สื่อมัลติมีเดีย และเกมการศึกษา มาบูรณาการและประยุกต์ใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นแรงจูงใจของผู้เรียน

โดยสรุป การปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้วิชาภาษาไทยยังคงเป็นที่สนใจและมีความสำคัญสำหรับนักเรียนรุ่นใหม่ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ครุศาสตร์ปัญญา. (2563). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทักษะครูในศตวรรษที่ 21. สืบค้น

จาก <https://karusatpanya.org>.

ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์สกุล. (2557). การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). วารสารมหาวิทยาลัย

นราธิวาสราชนครินทร์, 6(2), 174-182.

บรรจง อมรชีวิน. (2557). การเรียนรู้เชิงรุก. วารสาร Online Journal Review วิทยาลัย

นครราชสีมา, 4(1), 1-5.

บอนเวลล์ และไอสัน. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom.

(ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์สกุล, ผู้แปล). วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 6(2), 174-182.

- บุญชนก ธรรมวงศา. (2561). 4CS: สี่ทักษะการเรียนรู้ที่ควรมี ฝึกกันได้ และไม่ต้องใช้พรสวรรค์. สืบค้นจาก <https://thepotential.org/knowledge/4cs-for-21st-century-learning/>.
- พริษฐ์ วัชรสินธุ. (2563). เมื่อ “เทคโนโลยี” เป็นตัวช่วยการศึกษา. ออนไลน์. สืบค้น กรกฎาคม, 5, 2564. จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/888901>.
- พงศ์พิชญ์ เข้าป่าน. (2562). การพัฒนานักกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้วิธีการแบบเปิด (Open approach) เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่องดาวฤกษ์สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิชญ์สินี มะโน. (2562). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในยุค DIGITAL DISRUPTION ต่อ การศึกษา THE IMPACT OF DIGITAL DISRUPTION TO THE EDUCATION. **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**, 18(1), 1-6.
- พระปลัดสภาพร ปุ่มเป้า. (2565). แนวทางการสอนภาษาไทยในชีวิตวิถีใหม่ ท่ามกลางวิกฤตการณ์ COVID-19. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 6(8), 388-403.
- พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และพระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ. (2565). การพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาไทยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในยุค 4.0. **วารสารพุทธมคัศ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนัก เรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม**, 7(2), 271-282.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2561). การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2561). **คุณลักษณะครูในศตวรรษที่ 21**. สืบค้นจาก <https://www.trueplookpanya.com/education/content/68571/-teaartedu-teaart-teaarttea->
- วุฒิชัย ภูดี และชัยณรงค์ เพียรภายลุน. (2564). อนาคตภาพของครูยุคดิจิทัลหลังจากวิกฤตการณ์ โควิด 19. **วารสารปัญญาภิวัฒน์**, 13(2), 321-330.
- ศรินทร์น คุ้มครอง. (2561). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในบริบทนวัตกรรมและเทคโนโลยี. **วารสาร Bunditpatanasilpa Institute Journal**, 8(1), 58-65.

สง่ามงคล เผ่าจินดา. (2562). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เชิงรุก. **วารสาร
กระแสวัฒนธรรม**, 21(2), 4-15.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). **แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในระดับอุดมศึกษา**
ไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2560). **ครุยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0**. ปทุมธานี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

อมรรัตน์ แก่นสาร และคณะ. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้จิตวิญญาณความเป็นครู ของครูสังกัด
สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม**, 7(1),
7-15.

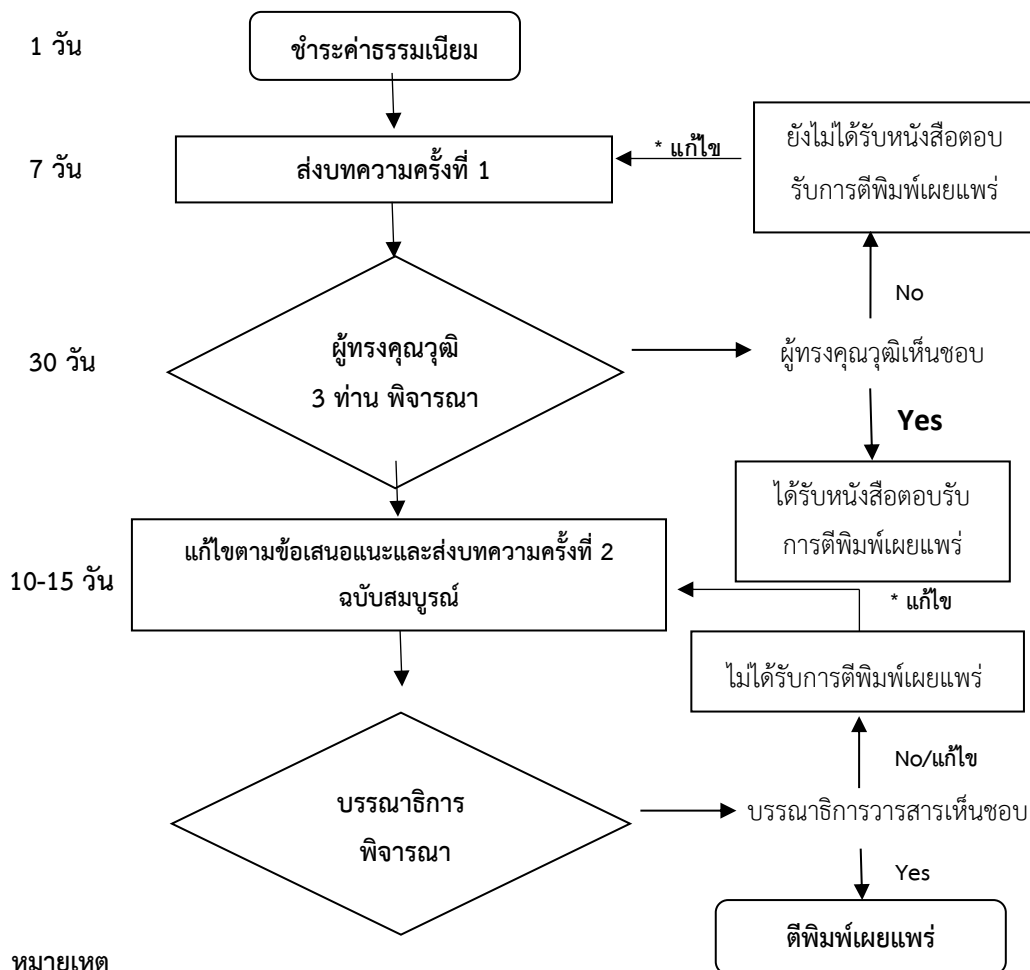

ภาคผนวก

ขั้นตอนและหลักเกณฑ์ในการตีพิมพ์บทความ
วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ขั้นตอนการดำเนินงาน วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

หมายเหตุ

- * ระยะเวลาที่ปรากฏในขั้นตอน อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
- * บทความที่ไม่แก้ไขตามข้อเสนอแนะ จะไม่ได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสาร ฯ และจะถูกเพิกถอน
- * Website : <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/JEDU-SRRU>
- * E-mail : journaledu@srru.ac.th

หลักเกณฑ์การเสนอบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นวารสารวิชาการที่ครอบคลุม วิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีนโยบายในการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการ และงานวิจัยของนิสิต/นักศึกษา ครูผู้สอน คณาจารย์ และนักวิชาการที่สนใจในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์ บทความวิจารณ์หนังสือ บทความปริทัศน์ และบทความทั่วไปทาง มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นอกจากนี้ยังเป็นเวทีวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะและข้อคิดเห็น ทางด้านการศึกษา

บทความที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์ ต้องเป็นผลงานใหม่ที่ไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ลงในวารสารใด ๆ โดยแต่ละบทความจะผ่านการ พิจารณากลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) จำนวน 3 ท่าน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนนำมาลงตีพิมพ์ ซึ่งกองบรรณาธิการมีสิทธิที่จะ แก้ไขบทความตามความเหมาะสม เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับสากลและสามารถนำไปอ้างอิง ได้

สถานที่ติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สำนักงาน
คณบดีคณะครุศาสตร์ ชั้น 2 อาคาร 41

186 หมู่ 1 ถ.สุรินทร์-ปราสาท ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000

โทร : 044-514-611 ฝ่ายวิชาการ โทร : 044-514-612

Website : <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/JEDU-SRRU>

E-mail : journaledu@srnu.ac.th

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

บทความที่ลงตีพิมพ์ใช้ตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ด้วยตัวอักษร TH SarabunPSK ในโปรแกรม Microsoft Office Words ความยาว 8-15 หน้า ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

บทความวิจัยและบทความวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย

- ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์และเชิงอรรถ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- คำสำคัญ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- บทนำ
- วัตถุประสงค์
- สมมติฐาน (ถ้ามี)
- วิธีดำเนินการวิจัย
- ผลการวิจัย
- อภิปรายผลและสรุปผล
- ข้อเสนอแนะ
- เอกสารอ้างอิง ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ APA: Publication Manual of

the American Psychological Association’(7th Edition)

บทความวิชาการและบทความทั่วไป ประกอบด้วย

- ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์และเชิงอรรถ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- คำสำคัญ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- บทนำ
- เนื้อหา
- บทสรุป

- เอกสารอ้างอิง ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ APA: Publication Manual of the American Psychological Association' (7th Edition)

การอ้างอิง ให้จัดเรียงรายการเอกสารเฉพาะที่อ้างอิงในบทความ โดยจัดเรียงรายการทั้งหมดตามอักษรชื่อผู้แต่ง ตามรูปแบบ APA: Publication Manual of the American Psychological Association' (7th Edition)

รูปแบบและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. **ภาษา** เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และข้อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษในข้อความ ยกเว้นกรณีจำเป็น ให้เขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยวงเล็บภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมด ยกเว้นชื่อเฉพาะต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรใหญ่ บทความส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะส่งต้นฉบับ

2. **รูปแบบต้นฉบับ** ใช้กระดาษ A4 (8.5 x 11 นิ้ว) พิมพ์ห่างจากขอบกระดาษทุกด้านด้านละ 1 นิ้ว (2.5 เซนติเมตร) จัดรูปแบบ 1 คอลัมน์

3. **ชนิดและตัวอักษร** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ซึ่งมีขนาดตัวอักษร ดังนี้

ชื่อเรื่อง ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา

ชื่อ-สกุล ผู้นิพนธ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ

หัวข้อหลัก ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา

หัวข้อย่อย ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา

เนื้อเรื่องในหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ

เชิงอรรถ หน้าแรกที่เป็นชื่อ-สกุล ตำแหน่งทางวิชาการและหน่วยงานต้นสังกัดของผู้นิพนธ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกติ

4. **จำนวนหน้า** ความยาวของบทความไม่เกิน 15 หน้า รวมตารางที่ ภาพที่ รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/JEDU-SRRU> หรือทางอีเมล journaledu@srru.ac.th

การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอนพร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับทางกองบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์

การเรียงลำดับเนื้อหา

การเรียงลำดับเนื้อหาในวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์ ฯ ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับ ดังนี้

บทความวิจัยและบทความวิทยานิพนธ์

1. **ชื่อเรื่อง** ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้นำชื่อเรื่องภาษาไทยขึ้นต้นก่อนภาษาอังกฤษ ชื่อเรื่องควรสั้น กระชับรัด ไม่ใช้คำย่อ และสื่อเป้าหมายหลักของการศึกษาวิจัย
2. **ชื่อ-สกุล ผู้นิพนธ์และเชิงอรรถ** ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในส่วนเชิงอรรถ ให้ระบุตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานหรือสถาบันที่สังกัด
3. **บทคัดย่อ (Abstract)** ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้บทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนภาษาอังกฤษ ไม่ควรมีคำย่อ เป็นเนื้อความย่อที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย โดยเรียงลำดับ

ความสำคัญของเนื้อหา เช่น วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลงานและการวิจารณ์อย่างต่อเนื่องกัน ไม่ควรเกิน 15 บรรทัด (ความยาวไม่เกิน 400 คำ)

4. คำสำคัญ (Keywords) ให้ระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใส่ไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา ไม่เกิน 5 คำ มีเครื่องหมาย , คั่นระหว่างคำ

5. บทนำ เป็นส่วนของเนื้อหาที่บอกความเป็นมาและเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ให้ข้อมูลทางวิชาการพร้อมทั้งจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องอย่างคร่าว ๆ

6. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นการระบุว่าต้องการศึกษาในประเด็นใดบ้างในเรื่องที่จะทำวิจัย โดยบ่งบอกสิ่งที่ทำ ทั้งขอบเขตและคำตอบที่คาดว่าจะได้รับ

7. สมมุติฐาน (ถ้ามี) เป็นการระบุถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษากับคำตอบที่ผู้วิจัยคาดคะเน โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อความหมายได้โดยตรง

8. วิธีการดำเนินการวิจัย (ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องมือ การดำเนินการวิจัยหรือการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล) ให้ระบุรายละเอียดสิ่งที่น่าสนใจ จำนวน ลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษา อธิบายวิธีการศึกษา หรือแผนการทดลองทางสถิติ การสุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

9. ผลการวิจัย แจ้งผลที่พบตามลำดับหัวข้อของการศึกษาวิจัยอย่างชัดเจน ได้ใจความ ถ้าผลไม่ซับซ้อน ไม่มีตัวเลขมาก ควรใช้คำบรรยาย แต่ถ้ามีตัวเลขมาก ตัวแปรมาก ควรใช้ตารางแผนภูมิแทน ไม่ควรมีเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิ ควรแปลความหมายและวิเคราะห์ผลที่ค้นพบ และสรุปเปรียบเทียบกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ ควรคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็น และต้องมีคำอธิบายสั้นๆ แต่สื่อความหมาย ได้สาระครบถ้วน ขนาดของรูปภาพและตารางไม่ควรเกินกรอบของการตั้งค่าน้ำกระดาษที่กำหนดไว้ การเรียงลำดับของรูปภาพและตารางให้แยกการเรียงลำดับออกจากกัน

ในกรณีที่เป็นการตาราง ขนาดของตารางและตัวอักษรในตารางใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK 14pt. คำอธิบายตารางให้พิมพ์ไว้ด้านบนเหนือตารางและชิดริมซ้ายของตาราง การระบุหมายเลขตารางในบทความให้ระบุ เช่น ตารางที่ 1 ....., ตารางที่ 2 ....., เป็นต้น

ในกรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ คำอธิบายรูปภาพหรือแผนภูมิให้พิมพ์ไว้ใต้รูปภาพและอยู่กึ่งกลางรูป การระบุหมายเลขรูปภาพหรือแผนภูมิในบทความให้ระบุ เช่น รูปที่ 1 ....., รูปที่ 2 ....., แผนภูมิที่ 1 ....., แผนภูมิที่ 2 ....., เป็นต้น

10. อภิปรายผลและสรุปผล ชี้แจงว่าผลการศึกษาดตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือแตกต่างไปจากผลงานที่มีผู้รายงานไว้ก่อนหรือไม่ อย่างไร เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น และมีพื้นฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้

11. ข้อเสนอแนะ ให้ระบุข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือทั้งประเด็นคำถามการวิจัย ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยต่อไป

12. เอกสารอ้างอิง ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ APA: Publication Manual of the American Psychological Association' (7th Edition) ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยมีหลักการทั่วไป คือ เอกสารอ้างอิงต้องเป็นงานที่ถูกต้องพิมพ์และได้รับการยอมรับทางวิชาการ ไม่ควรเป็นบทความคัดย่อ และไม่ใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ถ้ายังไม่ได้ถูกต้องพิมพ์ต้องระบุว่ารอการตีพิมพ์

บทความวิชาการและบทความทั่วไป

1. ชื่อเรื่อง ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้นำชื่อเรื่องภาษาไทยขึ้นต้นก่อนภาษาอังกฤษ ชื่อเรื่องควรสั้น กระชับรัด ไม่ใช้คำย่อ และสื่อเป้าหมายหลักของการศึกษาวิจัย

2. ชื่อ-สกุล ผู้นิพนธ์และเชิงอรรถ ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในส่วนเชิงอรรถ ให้ระบุตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานหรือสถาบันที่สังกัด

3. บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้บทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนภาษาอังกฤษ ไม่ควรมีคำย่อ เป็นเนื้อความย่อที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย โดยเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา เช่น วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลงานและการวิจารณ์อย่างต่อเนื่องกัน ไม่ควรเกิน 15 บรรทัด (ความยาวไม่เกิน 400 คำ)

4. คำสำคัญ (Keywords) ให้ระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใส่ไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา ไม่เกิน 5 คำ มีเครื่องหมาย , คั่นระหว่างคำ

5. บทนำ เป็นส่วนของเนื้อหาที่บอกความเป็นมาและเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ให้ข้อมูลทางวิชาการพร้อมทั้งจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องอย่างคร่าว ๆ

6. เนื้อหา เป็นเนื้อหาที่เรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการหรือประสบการณ์ของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ บนพื้นฐานวิชาการ หรือของผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ วิจัยหรือเพื่อนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ

ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ ควรคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็น และต้องมีคำอธิบายสั้น ๆ แต่สื่อความหมาย ได้สาระครบถ้วน ขนาดของรูปภาพและตารางไม่ควรเกินกรอบของการตั้งค่าหน้ากระดาษที่กำหนดไว้ การเรียงลำดับของรูปภาพและตารางให้แยกการเรียงลำดับออกจากกัน

ในกรณีที่เป็นการตาราง ขนาดของตารางและตัวอักษรในตารางใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK 14pt. คำอธิบายตารางให้พิมพ์ไว้ด้านบนเหนือตารางและขีดริมซ้ายของตาราง การระบุหมายเลขตารางในบทความให้ระบุ เช่น ตารางที่ 1 ....., ตารางที่ 2 ....., เป็นต้น

ในกรณีที่เป็นการรูปภาพหรือแผนภูมิ คำอธิบายรูปภาพหรือแผนภูมิให้พิมพ์ไว้ใต้รูปภาพและอยู่กึ่งกลางรูป การระบุหมายเลขรูปภาพหรือแผนภูมิในบทความให้ระบุ เช่น รูปที่ 1 ....., รูปที่ 2 ....., แผนภูมิที่ 1 ....., แผนภูมิที่ 2 ....., เป็นต้น

7. บทสรุป สรุปและอ้างอิงให้เห็นว่าผลการดำเนินงานดังกล่าว ได้องค์ความรู้ใหม่ นวัตกรรมหรือทางเลือกใหม่อย่างไร และอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากผลการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม รวมทั้งเสนอแนะการทำงานในขั้นต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ APA: Publication Manual of the American Psychological Association' (7th Edition) ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยมีหลักการทั่วไป คือ เอกสารอ้างอิงต้องเป็นงานที่ถูกตีพิมพ์และได้รับการยอมรับทางวิชาการ ไม่ควรเป็นบทความย่อ และไม่ใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ถ้ายังไม่ได้ถูกตีพิมพ์ต้องระบุว่ารอการตีพิมพ์

เอกสารอ้างอิง

ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้รูปแบบการอ้างอิงระบบ APA: Publication Manual of the American Psychological Association' (7th Edition)

ระบบอ้างอิงแบบนาม-ปี (The author-date system)

ในกรณี “ที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง” ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมาย : ตัวอย่างเช่น พนา จินดาศรี, 2563: 47-49

อย่างไรก็ตามการไม่ระบุเลขหน้าอาจทำได้ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงงานของผู้อื่น “โดยการสรุปเนื้อหาหรือแนวคิดทั้งหมดของงานชิ้นนั้น” ตัวอย่างเช่น บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2564

หมายเหตุ

- * กรณีพิมพ์ครั้งที่ 1 ไม่ต้องระบุครั้งที่พิมพ์
- ** กรณีไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d)
- *** กรณีไม่ปรากฏเมืองหรือสำนักพิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.)
- **** บรรทัดที่ 2 ระยะห่างย่อหน้า 7 ตัวอักษร

ตัวอย่างการเขียนรายการเอกสารอ้างอิง (References) ตามรูปแบบการเขียนอ้างอิง APA (American Psychological Association 7th edition)

(อ้างอิงจาก: <https://so08.tcithaijo.org/index.php/romyoongthong/libraryFiles/downloadPublic/15>)

1. หนังสือ (ภาษาไทย)

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

จักรพงษ์ เพ็ชรเมณี. (2564). พฤติกรรมเพื่อสุขภาพ : แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2566). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 17). นนทบุรี: เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, และคนอื่น ๆ (2565). การวิจัยธุรกิจ (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร. สุกัญญา รอสแมรี. (2565). **วัสดุชีวภาพ**. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

กรณีที่ผู้แต่งเป็นนิติบุคคล เช่น หน่วยงาน องค์กร บริษัท หรือเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดพิมพ์ ใส่ชื่อย่อ ในส่วนของสำนักพิมพ์ หรือผู้รับผิดชอบในการจัดพิมพ์ได้ เช่น WHO, มหาวิทยาลัย, สถาบัน, กรม, โรงพยาบาล

ตัวอย่าง

กรมพัฒนาพลังงานทดแทน. (2563). **คู่มือการตรวจสอบการออกแบบและก่อสร้างอาคารเพื่อการทดแทนพลังงาน**. กรม.

World Health Organization. (2023). **World Health Statistics report 2021 monitoring health for the SDGs, sustainable development goals**. WHO.

2. หนังสือ (ต่างประเทศ)

ชื่อสกุล/ชื่อต้น/ชื่อกลาง./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อหนังสือ**./ (ครั้งที่พิมพ์)./ สถานที่พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Cooper, D.R. (2020). **Business Research Methods** (12th ed.). The United States of America: McGraw-Hill/Irwin.

Downward, P., & Schindler, P.S. (2022). **The SAGE Handbook of Sports Economics**. (7th ed.). The United Kingdom: SAGE Publications.

Schmidt, N. A., & Brown, J. M. (2017). **Evidence-based practice for nurses: Appraisal and application of research** (4th ed.). Jones & Bartlett Learning, LLC.

3. บทความในวารสาร หรือนิตยสาร (ภาษาไทย)

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อบทความ**./ **ชื่อวารสาร**, /ปีที่(ฉบับที่),/หน้าที่ตีพิมพ์บทความ.

ตัวอย่าง

จิราวรรณ สมหวัง. (2565). การพัฒนาศักยภาพแหล่งเรียนรู้สำหรับการจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตรปลอดภัย (กระท้อน) แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในจังหวัดลพบุรี. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย**, 11(2), 63-75.

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2565). การสังเคราะห์รูปแบบการจัดกิจกรรมในการเสริมสร้างจิตสำนึกของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ. **วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**, 18(1), 35-36.

4. วารสาร (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสกุล/ชื่อต้น/ชื่อกลาง./ (ปีที่พิมพ์) /ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/หน้าที่ตีพิมพ์
////////บทความ.

ตัวอย่าง

Sohn, J., Woo, S., & Kim, T. (2023). Assessment of logistics service quality using the Kano model in a logistics-triadic relationship. **The International Journal of Logistics Management**, 28(2), 680-698.

Rezaei, J., Ortt, R. & Trott, P. (2021). Supply chain drivers, partnerships and performance of high-tech SMEs: An empirical study using SEM. **International Journal of Productivity and Performance Management**, 67(4), 629-653.

Sardkrasoon, S. (2022). The future of Thai education. **Journal of Education Panyaphat Surindra Rajabhat University**, 1(1), 15-25.

5. ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีที่แก้ไขหรือปรับปรุงข้อมูล) /ชื่อเรื่อง./ สืบค้น/เดือน/วันที่, /ปี, /จาก/แหล่ง
////////สารสนเทศ.

ตัวอย่าง

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2565). สศก. เร่งวิจัยโลจิสติกส์ 5 สินค้าเกษตรสำคัญ. สืบค้น
มิถุนายน 13, 2561, จาก <http://logistics.oae.go.th/web/p/html/page/N7>.

6. วารสารออนไลน์

กรณีไม่มีเลข DOI

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีที่พิมพ์) /ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่/(เลขของฉบับที่),/เลขหน้า. สืบค้น
////////จาก/แหล่งสารสนเทศ

ตัวอย่าง

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2565). การสังเคราะห์รูปแบบการจัดกิจกรรมในการเสริมสร้างจิตสาธารณะของ
นักเรียนที่มีประสิทธิภาพ. **วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย**

ศรินครินทร์วิโรฒ, 18(1), 35-36. สืบค้นจาก

<https://www.journal.nu.ac.th/NUJST/article/view/Vol-27-No-3-2019-1-9>

กรณีมีเลข DOI

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีพิมพ์)/ ชื่อบทความ/ ชื่อวารสาร/ เลขของปีที่/ (เลขของฉบับที่)/ เลขหน้า./
///////// สืบค้นจาก/ แหล่งสารสนเทศ

ตัวอย่าง

Chantana, C. (2019). A Cooling System for a Mushroom House for Use in the Upper Central Region Climate of Thailand. **Naresuan University Journal: Science And Technology (NUJST)**, 27(3), 10-19. <https://doi:10.14456/nujst.2019.22>

7. เอกสารการประชุมที่ตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อบทความ/ ใน/ ชื่อการประชุม/ วันที่จัดประชุม/ (หน้าที่ตีพิมพ์
/////////บทความ)/ สถานที่พิมพ์/ สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

จิราวรรณ สมหวัง. (2564). แนวทางการพัฒนามาตรฐานอาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่าย (primary GMP) ของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดลพบุรี. ใน **ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 “จัดการอย่างไรให้ธุรกิจท้องถิ่นไทยเติบโตอย่างยั่งยืน” วันที่ 27 พฤศจิกายน 2558 (หน้า 495-506).** อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

8. บทสัมภาษณ์โดยตรง

สัมภาษณ์./ (ปี./ เดือน/ วันที่ที่สัมภาษณ์)/ ตำแหน่งหรือที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้./ สัมภาษณ์.

ตัวอย่าง

สมศักดิ์ พ่วงเอี่ยม. (2565, กรกฎาคม 30). ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 11 บ้านวังขรณ์ ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. สัมภาษณ์.

สุชาติ ภาเจริญ. (2563, กรกฎาคม 14). นายอำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. สัมภาษณ์.

9. วิทยานิพนธ์

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อวิทยานิพนธ์./ ระดับวิทยานิพนธ์/ มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน.

ตัวอย่าง

พัฒน์พงษ์ พงษ์ธานี. (2566). การวิเคราะห์ที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับสถานีบรรจุและแยกสินค้า
กล่อง (ICD): กรณีศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โสพันธุ์ ออมทรัพย์. (2564). แนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวชุมชน
ท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ตลาดป่าไผ่สร้างสุข อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง. การค้นคว้า
อิสระปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

10. รายงานการวิจัย

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อรายงานการวิจัย./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

จิราวรรณ สมหวัง. (2562). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเงี้ยว จังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

นิพนธ์ พัวพงศกร, และคนอื่น ๆ. (2563). รายงานการวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาแนวทางการ
จัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตร ภายใต้โครงการการศึกษาวิจัย
ตลอดจน ติดตามประเมินผลเพื่อเสนอแนวทางนโยบายการปรับโครงสร้างภาคการผลิต
การค้า และการลงทุน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

[ชื่อบทความวิจัยภาษาไทย]

[English Title]

[ชื่อผู้นิพนธ์คนที่หนึ่ง]¹ [ชื่อผู้นิพนธ์คนที่สอง]² และ[ชื่อผู้นิพนธ์คนที่สาม]³

[Author 1]¹, [Author 2]² and [Author 3]³

Received : Mount Day, Years; Revised : Mount Day, Years; Accepted : Mount Day, Years

บทคัดย่อ (Abstract)

[ลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ].....

.....

.....

.....

คำสำคัญ (Keywords) : [คำสำคัญที่ 1], [คำสำคัญที่ 2], [คำสำคัญที่ 3], [คำสำคัญที่ 4], [คำสำคัญที่ 5]

Abstract

[เขียน Abstract ถูกต้องและชัดเจนตามหลักภาษา สอดคล้องกับบทคัดย่อภาษาไทย].....

---

¹สังกัดหน่วยงาน/อีเมล (ให้ระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษ)

²²สังกัดหน่วยงาน/อีเมล (ให้ระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษ)

³³สังกัดหน่วยงาน/อีเมล (ให้ระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษ)

Keywords : [Keyword 1], [Keyword 2], [Keyword 3], [Keyword 4], [Keyword 5]

บทนำ (Introduction)

[เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author./Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น]

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. [คลิกเพิ่มรายละเอียด].....
2. [คลิกเพิ่มรายละเอียด].....

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

[อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล].....

ผลการวิจัย (Research Results)

[เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่ และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม].....

ตารางที่ ^[1] [เพิ่มชื่อตาราง] .....

[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]

ที่มา : [ชื่อ นามสกุล (ปี : หน้า)]

[คลิกเพิ่มรายละเอียด].....

.....

.....

.....

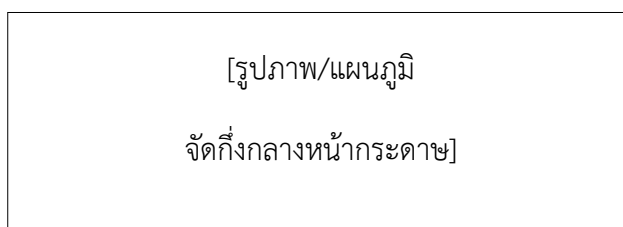
.....

.....

.....

.....

.....

ภาพที่ ^[1] [เพิ่มชื่อภาพ] .....

ที่มา : [ชื่อ นามสกุล (ปี : หน้า)]

[คลิกเพิ่มรายละเอียด].....

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

[อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์].....

ความรู้ใหม่ (New Knowledge) (ถ้ามี)

[นำเสนอข้อค้นพบที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากงานวิจัย เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ โดยแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยผังความคิด หรือแผนภาพ และมีการบรรยายในเนื้อเรื่อง ตามความเหมาะสม].....

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

[ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป].....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง (References)

[การเขียนรายการเอกสารอ้างอิง (References) ตามรูปแบบการเขียนอ้างอิง APA (American Psychological Association 7th edition)]

.....

.....

.....

.....

.....

[จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-15 หน้า
โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง]

Journal of Education Panyaphat

Surindra Rajabhat University

July - December 2024

Vol. 2 No. 2

**กองบรรณาธิการวารสารครุศาสตร์ปัญญาพัฒน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์ อาคาร 41 ชั้น 2
เลขที่ 186 หมู่ 1 ถ.สุรินทร์ - ปราสาท ต.นอกเมือง
อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000

journaledu.srru.ac.th

0 4451 4611 , 0 4451 4612

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

: Faculty of Education , SRRU